

Zbiór Orzeczeń

WYROK SĄDU (dziesiąta izba)

z dnia 15 grudnia 2021 r.*

Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont 2020” (2014–2020) – Rozporządzenie (UE) nr 1290/2013 – Dokumenty dotyczące projektu badawczego „iBorderCtrl: Intelligent Portable Border Control System” – Wyjątek dotyczący ochrony interesów handlowych osoby trzeciej – Częściowa odmowa dostępu – Nadrzędny interes publiczny

W sprawie T-158/19

Patrick Breyer, zamieszkały w Kilonii (Niemcy), którego reprezentował adwokat J. Breyer,

strona skarżąca,

przeciwko

Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych (REA), którą reprezentowały S. Payan-Lagrou i V. Canetti, w charakterze pełnomocników, które wspierali adwokaci R. van der Hout i C. Wagner,

strona pozwana,

mającej za przedmiot oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji REA z dnia 17 stycznia 2019 r. [ARES (2019) 266593] dotyczącej częściowego dostępu do dokumentów,

SĄD (dziesiąta izba),

w składzie: A. Kornezov, prezes, E. Buttigieg (sprawozdawca) i G. Hesse, sędziowie,

sekretarz: L. Ramette, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 5 lutego 2021 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: niemiecki.

Wyrok

I. Okoliczności powstania sporu

- 1 W dniu 19 kwietnia 2016 r. Europejska Agencja Wykonawcza ds. Badań Naukowych (REA) zawarła z członkami konsorcjum umowę o udzielenie dotacji nr 700626 (zwaną dalej „umową o udzielenie dotacji”), mającą na celu finansowanie projektu „iBorderCtrl: Intelligent Portable Control System” (zwanego dalej „projektem iBorderCtrl”) w ramach programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji „Horyzont 2020” (2014–2020) (zwanego dalej „programem »Horyzont 2020«”) na okres 36 miesięcy od dnia 1 września 2016 r.
- 2 REA opisuje projekt iBorderCtrl jako mający na celu przetestowanie nowych technologii w scenariuszach kontrolowanego zarządzania granicami („controlled border management scenarios”), które to technologie mogłyby zwiększyć skuteczność zarządzania granicami zewnętrznymi Unii Europejskiej i zapewnić szybsze zarządzanie osobami podróżującymi zgodnie z prawem oraz szybsze wykrywanie nielegalnej działalności. REA podnosi jednak, że projekt nie dotyczy opracowania technologii mającej na celu skuteczne wdrożenie systemu funkcjonującego z rzeczywistymi klientami.
- 3 W ramach finansowania i realizacji tego projektu REA otrzymała od członków konsorcjum, zgodnie z umową o udzielenie dotacji, pewne dokumenty dotyczące różnych etapów opracowywania projektu iBorderCtrl.
- 4 W dniu 5 listopada 2018 r. skarżący, Patrick Breyer, zwrócił się do Komisji, na podstawie przepisów rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43) z wnioskiem (zwanym dalej „pierwotnym wnioskiem”) o udostępnienie mu szeregu dokumentów, a mianowicie, po pierwsze, dokumentów dotyczących udzielenia zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl, a po drugie, dokumentów opracowanych w toku realizacji tego projektu. Rzeczony wniosek został zarejestrowany w tym samym dniu pod sygnaturą ARES (2018) 5639117 i przekazany REA w dniu 7 listopada 2018 r.
- 5 Pismem z dnia 23 listopada 2018 r. (zwanym dalej „pierwotną decyzją”) REA poinformowała skarżącego, że jeden z objętych wnioskiem dokumentów jest publicznie dostępny, że udziela mu częściowego dostępu do innego objętego wnioskiem dokumentu i że oddała jego wniosek o udzielenie dostępu do innych dokumentów sporządzonych w trakcie projektu, przy czym odmowę dostępu uzasadniono zastosowaniem wyjątków dotyczących ochrony, po pierwsze, prywatności i integralności osoby fizycznej w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001, w zakresie, w jakim objęte wnioskiem dokumenty zawierają dane osobowe osób uczestniczących w projekcie i nie są dostępne publicznie, a po drugie, interesów handlowych członków konsorcjum w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze tego rozporządzenia.
- 6 W dniu 26 listopada 2018 r. skarżący skierował do Komisji ponowny wniosek o udzielenie dostępu zarejestrowany pod sygnaturą ARES (2018) 6073379 (zwany dalej „ponownym wnioskiem”), jednocześnie godząc się na utajnienie w spornych dokumentach nazwisk osób fizycznych uczestniczących w projekcie.

- 7 Decyzją z dnia 17 stycznia 2019 r. [ARES (2019) 266593] (zwaną dalej „zaskarżoną decyzją”) REA udzieliła skarżącemu częściowego dostępu do dalszych objętych wnioskiem dokumentów i oddaliła jego wnioski o udzielenie dostępu w pozostałym zakresie ze względu na ochronę interesów handlowych członków konsorcjum w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, powołując się w szczególności na art. 3 rozporządzenia (WE) nr 1290/2013 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego zasady uczestnictwa i upowszechniania dla programu „Horyzont 2020” – programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylającego rozporządzenie (WE) nr 1906/2006 (Dz.U. 2013, L 347, s. 81), a także na umowę o udzielenie dotacji.
- 8 Poniższa tabela podsumowuje stanowisko REA w odniesieniu do różnych objętych wnioskiem dokumentów opracowanych w trakcie realizacji projektu iBorderCtrl (zwanymi dalej „dokumentami objętymi wnioskiem”):

Dokumenty/wyniki	Stanowisko REA	Informacje poufne
D 1.1 Pierwsze sprawozdanie doradcy ds. etyki (<i>Ethics advisor's first report</i>)	Odmowa dostępu	Etyczna i prawna ocena narzędzi, składników technicznych i metod opracowanych w ramach projektu
D 1.2 Etyka profilowania, ryzyko stygmatyzacji jednostek i plan łagodzenia skutków (<i>Ethics of profiling, the risk of stigmatization of individuals and mitigation plan</i>)	Odmowa dostępu	Etyczna i prawna ocena narzędzi, składników technologicznych i metod opracowanych w ramach projektu
D 1.3 Doradca ds. etyki (<i>Ethics Advisor</i>)	Odmowa dostępu	Dane doradcy ds. etyki
D 2.1 Sprawozdanie z analizy wymogów (<i>Requirement Analysis Report</i>)	Odmowa dostępu	Rozwiązania technologiczne i opis ogólnej architektury systemu
D 2.2 Architektura referencyjna i specyfikacja komponentów (<i>Reference Architecture and components specification</i>)	Odmowa dostępu	Rozwiązania technologiczne i opis ogólnej architektury systemu
D 2.3 Sprawozdanie z analizy prawnej i etycznej na poziomie UE (<i>EU wide legal and ethical review report</i>)	Odmowa dostępu	Etyczna i prawna ocena narzędzi, składników technologicznych i metod opracowanych w ramach projektu
D 3.1 Urządzenia do gromadzenia danych – specyfikacja (<i>Data Collection Devices – specifications</i>)	Dostęp częściowy	Zaciemnione części dokumentu zawierają informacje, które naruszają interesy handlowe
D 7.3 Plan upowszechniania i komunikacji (<i>Dissemination and communication plan</i>)	Dostęp częściowy	Zaciemnione części dokumentu zawierają informacje, które naruszają interesy handlowe
D 7.6 Roczne sprawozdanie z komunikacji, w tym materiały komunikacyjne (<i>Yearly communication report including communication material</i>)	Wskazówka: dokument publicznie dostępny	Brak

D 7.8 Plan upowszechniania i komunikacji 2 (<i>Dissemination and communication plan 2</i>)	Dostęp częściowy	Zaciemnione części dokumentu zawierają informacje, które naruszają interesy handlowe
D 8.1 Plan zarządzania jakością (<i>Quality Management Plan</i>)	Odmowa dostępu	Poufne informacje konsorcjum dotyczące zarządzania projektem, planowania środków technicznych w odniesieniu do dostarczenia wyników
D 8.3 Okresowe sprawozdanie z postępów (<i>Periodic Progress Report</i>)	Odmowa dostępu	Opis postępów technicznych w odniesieniu do poszczególnych części prac
D 8.4 Sprawozdanie roczne (<i>Annual Report</i>)	Odmowa dostępu	Opis postępów technicznych w odniesieniu do poszczególnych części prac
D 8.5 Okresowe sprawozdanie z postępów 2 (<i>Periodic Progress Report 2</i>)	Odmowa dostępu	Opis postępów technicznych w odniesieniu do poszczególnych części prac
D 8.7 Sprawozdanie roczne 2 (<i>Annual Report 2</i>)	Odmowa dostępu	Opis postępów technicznych w odniesieniu do poszczególnych części prac

II. Postępowanie i żądania stron

- 9 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 15 marca 2019 r. skarżący wniósł skargę, w której Komisja została formalnie oznaczona mianem strony pozwanej.
- 10 Odrębnym pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 18 czerwca 2019 r. Komisja podniosła zarzut niedopuszczalności na podstawie art. 130 § 1 regulaminu postępowania przed Sądem. Postanowieniem z dnia 12 listopada 2019 r. Sąd orzekł, że należy uznać, iż stroną, przeciwko której wniesiono niniejszą skargę, nie jest Komisja, lecz REA, i że w związku z tym nie ma potrzeby orzekania w przedmiocie podniesionego przez Komisję zarzutu niedopuszczalności.
- 11 W piśmie złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 20 czerwca 2020 r. skarżący przedstawił nowe wnioski dowodowe oraz nowe dowody. REA przedstawiła swe uwagi w ich przedmiocie w wyznaczonym terminie.
- 12 W ramach środka organizacji postępowania przyjętego w dniu 17 listopada 2020 r. na podstawie art. 89 regulaminu postępowania Sąd wezwał skarżącego do przedstawienia załącznika 1 do pierwotnej decyzji oraz do udzielenia odpowiedzi na pytanie zadane na piśmie. Skarżący nie zadośćuczynił temu wezwaniu w wyznaczonym terminie. Pomimo niedochowania tego terminu przez skarżącego prezes dziesiątej izby Sądu decyzją z dnia 10 grudnia 2021 r. postanowił na podstawie art. 62 regulaminu postępowania, że rozpoznanie niniejszej sprawy zostanie ułatwione dzięki włączeniu do akt dokumentów przedstawionych po upływie terminu. Tak więc odpowiedź skarżącego i żądany dokument zostały włączone do akt sprawy.

- 13 Postanowieniem z dnia 26 listopada 2020 r., wydanym na podstawie art. 91 lit. c) regulaminu postępowania, Sąd nakazał REA przedstawienie kopii umowy o udzielenie dotacji i poufnych wersji wszystkich dokumentów związanych z ponownym wnioskiem, do których odmówiono pełnego lub częściowego dostępu. REA spełniła to żądanie w wyznaczonym terminie. Zgodnie z art. 104 regulaminu postępowania dokumenty te nie zostały przekazane skarżącemu.
- 14 W dniu 17 lutego 2021 r. ustny etap postępowania został zamknięty.
- 15 W piśmie złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 23 marca 2021 r. skarżący przedstawił pewne dokumenty. Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2021 r. Sąd zdecydował o otwarciu ustnego etapu postępowania na nowo zgodnie z art. 113 § 2 lit. a) regulaminu postępowania i decyzją z tego samego dnia postanowił włączyć do akt sprawy dokumenty złożone przez skarżącego w dniu 23 marca 2021 r. oraz wezwać REA do przedstawienia uwag w ich przedmiocie. REA przedstawiła swe uwagi w wyznaczonym terminie.
- 16 Postanowieniem Sądu z dnia 16 czerwca 2021 r. ustny etap postępowania został ponownie zamknięty.
- 17 Skarżący wnosi do Sądu o:
 - stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
 - obciążenie REA kosztami postępowania.
- 18 REA wnosi do Sądu o:
 - oddalenie skargi;
 - obciążenie skarżącego kosztami postępowania, w tym kosztami związanymi z przedstawieniem nowych wniosków dowodowych i nowych dowodów.

III. Co do prawa

- 19 Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty, z których pierwszy dotyczy naruszenia art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia nr 1049/2001, a drugi – naruszenia art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 tego rozporządzenia.
- 20 Ponieważ zarzut drugi dotyczy samego zakresu wniosku o udzielenie dostępu, należy zbadać go w pierwszej kolejności.

A. W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001

- 21 Skarżący podnosi, że REA naruszyła art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ pierwotna decyzja i zaskarżona decyzja dotyczyły jedynie objętych wnioskiem dokumentów opracowanych w trakcie realizacji projektu iBorderCtrl, z wyłączeniem dokumentów dotyczących samego zezwolenia na realizację tego projektu, które jednak również były objęte wnioskiem o udzielenie dostępu.

- 22 Skarżący uściśla w tym względzie, że ponowny wniosek odnosił się wyraźnie do pierwotnego wniosku, w którym wymienił on dokumenty dotyczące udzielenia zezwolenia na realizację rzonego projektu, w związku z czym wymienienie od nowa w ponownym wniosku każdego z dokumentów, o udostępnienie których wniesiono, było zbędne. Podnosi on, że skoro wniosek o udzielenie dostępu nie został cofnięty nawet w części, to REA nie mogła założyć, że ponowny wniosek nie dotyczył już wszystkich dokumentów, które były objęte pierwotnym wnioskiem.
- 23 REA podnosi, że zgodnie z art. 8 rozporządzenia nr 1049/2001 zaskarżona decyzja odnosiła się do wszystkich dokumentów, których udostępnienia zażądał skarżący w ponownym wniosku. Jednakże ze względu na to, że ponowny wniosek nie odnosił się do dokumentów dotyczących zezwolenia na realizację przedmiotowego projektu, które nie zostałyby już wymienione czy wskazane w pierwotnej decyzji ani omówione w jej uzasadnieniu, przy czym o dokumentach takich nie wspomniano, choćby pośrednio, w uzasadnieniu ponownego wniosku, REA założyła, że dokumenty te nie były przedmiotem ponownego wniosku. Jeśli skarżący chciał rozszerzyć swój ponowny wniosek na rzone dokumenty, to powinien był wyraźnie powołać się na nie w tymże ponownym wniosku. Jednakże nic nie stoi na przeszkodzie temu, aby skarżący złożył wniosek o udzielenie dostępu do tych dokumentów w przyszłości.
- 24 W ramach zarzutu drugiego skarżący podnosi w istocie, że REA nie zbadała w sposób kompleksowy wniosku o udzielenie dostępu, ponieważ nie ustosunkowała się do niego w zakresie, w jakim odnosił się on do dokumentów dotyczących zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl.
- 25 Strony są zgodne co do tego, że w pierwotnym wniosku skarżący domagał się dostępu między innymi do wszystkich dokumentów dotyczących zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl. Bezsporne jest również, że dokumenty te nie zostały wspomniane w pierwotnej decyzji. Nie figurują one bowiem wśród dokumentów wymienionych w tytule A pierwotnej decyzji jako dokumenty objęte zakresem pierwotnego wniosku. Podobnie w tytule B pierwotnej decyzji, poświęconym badaniu wniosku o udzielenie dostępu, REA wyjaśniła, że uważa, iż to dokumenty wymienione w załączniku 1 do tej decyzji stanowią część pierwotnego wniosku. Tymczasem dokumenty dotyczące zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl nie zostały wymienione w rzezonym załączniku. Ponadto w uzasadnieniu pierwotnej decyzji nie odniesiono się do tych dokumentów, co REA wyraźnie przyznała. W decyzji tej w usystematyzowany sposób odniesiono się bowiem do objętych wnioskiem dokumentów, które w decyzji tej wcześniej zdefiniowano i do których nie należały dokumenty dotyczące zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl.
- 26 W tym względzie należy przypomnieć, że rozporządzenie nr 1049/2001 ma na celu, jak wskazano w jego motywie 4 i art. 1, zapewnienie możliwie najszerszego prawa publicznego dostępu do dokumentów instytucji, przy czym w myśl art. 6 ust. 1 tego rozporządzenia korzystanie z takiego prawa nie jest uzależnione od podania uzasadnienia wniosku.
- 27 Gdy do instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii wpływa wniosek o ujawnienie dokumentu, mają one obowiązek ocenić, dla każdego takiego przypadku, czy dokument ten objęty jest wyjątkami od prawa do publicznego dostępu do dokumentów instytucji wymienionymi w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 (zob. podobnie wyrok z dnia 1 lipca 2008 r., Szwecja i Turco/Rada, C-39/05 P i C-52/05 P, EU:C:2008:374, pkt 35).

- 28 Co więcej, jak wynika z brzmienia motywu 13 rozporządzenia nr 1049/2001, zastosowanie dwustopniowej procedury administracyjnej, z dodatkową możliwością postępowania sądowego lub skargi do Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich, zostało przewidziane w celu zapewnienia pełnego poszanowania prawa do publicznego dostępu do dokumentów instytucji Unii.
- 29 Podobnie, zgodnie z orzecznictwem, art. 7 i 8 rozporządzenia nr 1049/2001, które przewidują dwuetapową procedurę, mają na celu umożliwić, po pierwsze, szybkie i ułatwione rozpatrywanie wniosków o dostęp do dokumentów danych instytucji, a po drugie, w sposób priorytetowy, ugodowe rozstrzyganie sporów, które mogą ewentualnie zaistnieć (wyrok z dnia 26 stycznia 2010 r., *Internationaler Hilfsfonds/Komisja*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, pkt 53).
- 30 Z rozważań przedstawionych w pkt 25–29 powyżej wynika, że dana instytucja, dany organ lub dana jednostka organizacyjna mają obowiązek dokonania pełnej analizy wszystkich dokumentów określonych we wniosku o ujawnienie. Taki wymóg ma zastosowanie co do zasady nie tylko przy rozpatrywaniu ponownego wniosku w rozumieniu art. 8 rozporządzenia nr 1049/2001, lecz również przy rozpatrywaniu pierwotnego wniosku w rozumieniu art. 7 tego rozporządzenia (wyrok z dnia 22 maja 2012 r., *Internationaler Hilfsfonds/Komisja*, T-300/10, EU:T:2012:247, pkt 69).
- 31 Tymczasem z informacji, na które zwrócono uwagę w pkt 25 powyżej, wynika, że w niniejszej sprawie REA nie rozpatrzyła pierwotnego wniosku o udzielenie dostępu w zakresie, w jakim odnosił się on do dokumentów dotyczących zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl, naruszając tym samym ciążący na niej obowiązek dokonania kompleksowej analizy tego wniosku. Taka bezczynność z jej strony narusza w sposób oczywisty określone w rozporządzeniu nr 1049/2001 i przypomniane w pkt 29 powyżej cele polegające na zapewnieniu szybkiego i ułatwionego rozpatrywania wniosków o dostęp do dokumentów oraz ugodowego rozstrzygania sporów (zob. podobnie wyrok z dnia 22 maja 2012 r., *Internationaler Hilfsfonds/Komisja*, T-300/10, EU:T:2012:247, pkt 73).
- 32 REA podnosi, że to skarżący powinien był wyraźnie wskazać w swym ponownym wniosku dokumenty dotyczące zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl, gdyż w przeciwnym razie mogła ona domniemywać, że dokumenty te nie zostały objęte wspomnianym wnioskiem.
- 33 W tym względzie, po pierwsze, należy podkreślić, że w ponownym wniosku o udzielenie dostępu skarżący wyraźnie wskazał, iż wniosek ten odnosi się do jego pierwotnego wniosku o udzielenie dostępu. Z żadnego fragmentu ponownego wniosku nie wynika, że skarżący wycofał swój wniosek o udzielenie dostępu do dokumentów dotyczących zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl. Zamiar powtórzenia przez skarżącego jego wniosku o udzielenie dostępu do wszystkich dokumentów, o których mowa w pierwotnym wniosku, wynika również z zasygnalizowanego przez skarżącego faktu, że po wydaniu pierwotnej decyzji wyraźnie zgodził się on na dalsze ustępstwa, a mianowicie na to, aby zawarte w spornych dokumentach dane osobowe zostały utajnione. W tych okolicznościach REA nie mogła domniemywać, że w ramach ponownego wniosku skarżący zrezygnował z domagania się dostępu do dokumentów dotyczących zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl.
- 34 Po drugie, w zakresie, w jakim w ramach tego argumentu REA twierdzi w istocie, że skarżący powinien był wyraźnie zakwestionować w ponownym wniosku okoliczność, że pierwotna decyzja nie zawiera rozstrzygnięcia w przedmiocie jego wniosku o udzielenie dostępu w zakresie, w jakim odnosi się on do dokumentów dotyczących zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl,

argumentu tego rodzaju nie można uwzględnić. Nierozstrzygnięcie przez tę agencję w pierwotnej decyzji części pierwotnego wniosku o udzielenie dostępu doprowadziło bowiem do tego, że drugi etap procedury w odniesieniu do dokumentów objętych tym zaniechaniem nie został wszczęty. Przeciwnie podejście, za którym opowiada się REA, byłoby sprzeczne z celami określonymi w art. 7 i 8 rozporządzenia nr 1049/2001 oraz przypomnianymi w pkt 29 powyżej.

- 35 Wreszcie, prawdą jest, że – jak twierdzi REA – dana osoba może złożyć nowy wniosek o udzielenie dostępu dotyczący dokumentów, do których wcześniej odmówiono jej dostępu, i że taki wniosek zobowiązuje daną instytucję do zbadania, czy wcześniejsza odmowa dostępu jest nadal zasadna w kontekście zaistniałej w międzyczasie zmiany sytuacji prawnej lub faktycznej (zob. podobnie wyrok z dnia 26 stycznia 2010 r., *Internationaler Hilfsfonds/Komisja*, C-362/08 P, EU:C:2010:40, pkt 56, 57).
- 36 Jednakże, jak wynika z orzecznictwa, nierozstrzygnięcia części wniosku o udzielenie dostępu nie można utożsamiać z odmową dostępu (zob. podobnie wyrok z dnia 27 lutego 2014 r., *Komisja/EnBW*, C-365/12 P, EU:C:2014:112, pkt 122, 123). W konsekwencji taka możliwość złożenia nowego wniosku o udzielenie dostępu nie może służyć zaradzeniu brakowi pełnego rozpatrzenia przez daną instytucję pierwszego wniosku o udzielenie dostępu ani stanowić argumentu zmierzającego do pozbawienia wnioskodawcy możliwości zaskarżenia, którą dysponuje on na podstawie art. 8 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 (zob. podobnie opinia rzecznik generalnej J. Kokott w sprawie *Strack/Komisja*, C-127/13 P, EU:C:2014:455, pkt 40).
- 37 Z całości powyższych rozważań wynika, że należy uwzględnić zarzut drugi i stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim REA nie rozpatrzyła wniosku skarżącego w zakresie, w jakim wniosek ten miał na celu uzyskanie dostępu do dokumentów dotyczących zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl.

B. W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia nr 1049/2001

- 38 Zarzut pierwszy składa się z dwóch części, z których pierwsza dotyczy braku naruszenia ochrony interesów handlowych w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, a druga dotyczy istnienia nadrzędnego interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem objętych wnioskiem dokumentów w rozumieniu art. 4 ust. 2 in fine tego rozporządzenia.
- 39 Na wstępie należy zbadać podważaną przez REA dopuszczalność nowych dowodów i nowych wniosków dowodowych przedstawionych przez skarżącego w piśmie z dnia 20 czerwca 2020 r. oraz zastrzeżenia, w ramach którego podnosi on, że REA powinna była udzielić mu przynajmniej częściowego dostępu do objętych wnioskiem dokumentów.

1. W przedmiocie dopuszczalności nowych dowodów i nowych wniosków dowodowych

- 40 W piśmie złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 20 czerwca 2020 r. skarżący przedstawił w charakterze nowych dowodów kilka fragmentów stron internetowych oraz nowe wnioski dowodowe w postaci odesłań do tych stron internetowych. W uwagach w tym przedmiocie z dnia 9 lipca 2020 r. REA podnosi, po pierwsze, że te dowody i wnioski dowodowe są niedopuszczalne, ponieważ zostały przedstawione po upływie terminu i bez należytego

uzasadnienia przez skarżącego opóźnienia w ich przedstawieniu. Po drugie, REA kwestionuje sposób przedstawienia okoliczności faktycznych zaproponowany przez skarżącego na podstawie tych dowodów.

- 41 Zgodnie z art. 85 § 3 regulaminu postępowania w wyjątkowych przypadkach strony główne mogą przedstawiać nowe dowody lub wnioski dowodowe przed zamknięciem ustnego etapu postępowania lub przed podjęciem przez Sąd decyzji o rozstrzygnięciu sprawy z pominięciem ustnego etapu postępowania, o ile opóźnienie w ich złożeniu jest uzasadnione. Natomiast z orzecnictwa wynika, że dowód przeciwny i rozszerzenie wniosków dowodowych – przedstawione w następstwie przedłożenia dowodu przeciwnego przez stronę przeciwną w duplice – nie zostały wskazane w określonej w tym przepisie regule prekluzyjnej. Przepis ten dotyczy bowiem nowych wniosków dowodowych i należy go interpretować w świetle art. 92 § 7 rzeczonego regulaminu, który przewiduje wyraźnie, że dopuszcza się przedstawienie dowodów przeciwnych oraz rozszerzenie wniosków dowodowych (zob. podobnie wyrok z dnia 21 kwietnia 2004 r., M/Trybunał Sprawiedliwości, T-172/01, EU:T:2004:108, pkt 44; zob. także podobnie i analogicznie wyrok z dnia 12 grudnia 2018 r., Servier i in./Komisja, T-691/14, odwołanie w toku, EU:T:2018:922, pkt 1460 i przytoczone tam orzecznictwo). Ponadto orzeczono już, że spóźnione przedstawienie przez stronę dowodów lub wniosków dowodowych może być uzasadnione w szczególności w sytuacji, gdy z uwagi na spóźnione przedstawianie dowodów lub wniosków dowodowych przez stronę przeciwną zasadne jest uzupełnienie akt w celu zapewnienia poszanowania zasady kontradyktoryjności (wyrok z dnia 14 kwietnia 2005 r., Gaki-Kakouri/Trybunał Sprawiedliwości, C-243/04 P, niepublikowany, EU:C:2005:238, pkt 32).
- 42 W niniejszym przypadku dowodów i środków dowodowych przedstawionych przez skarżącego w piśmie z dnia 20 czerwca 2020 r. nie można uznać za niedopuszczalne na tej podstawie, że przedstawiono je po złożeniu dupliki, z naruszeniem art. 85 § 3 regulaminu postępowania. Jak wskazał skarżący w piśmie z dnia 20 czerwca 2020 r., owe dowody i wnioski dowodowe mają bowiem na celu ustosunkowanie się do argumentu REA zawartego w pkt 17 dupliki, zgodnie z którym jedynie straż graniczna i osoby współpracujące przy realizacji projektu iBorderCtrl mogły uczestniczyć w testach pilotażowych tego projektu.
- 43 Wniosku tego nie może podważyć argument REA oparty na okoliczności, że skarżący już w replice utrzymywał, iż w testach pilotażowych mógł uczestniczyć każdy, i że już na tym etapie mógł on zatem przedstawić dowody lub wnioski dowodowe na poparcie tego twierdzenia.
- 44 Stanowisko przedstawione przez REA w pkt 17 dupliki nie wynika bowiem z pierwotnej decyzji, z zaskarżonej decyzji ani z odpowiedzi na skargę, w związku z czym skarżący, który zapoznał się z nim dopiero po doręczeniu dupliki, nie był zobowiązany do poparcia swojego argumentu przedstawionego w replice za pomocą dowodów przeciwnych.
- 45 Tak więc ustanowiona w art. 85 § 3 regulaminu postępowania reguła prekluzji nie znajduje zastosowania w odniesieniu do dowodów i wniosków dowodowych przedstawionych przez skarżącego w piśmie z dnia 20 czerwca 2020 r., wobec czego są one dopuszczalne.

2. W przedmiocie dopuszczalności zastrzeżenia dotyczącego nieudzielenia częściowego dostępu

- 46 REA utrzymuje, że przedmiot zarzutu pierwszego w postaci, w jakiej został on sformułowany w skardze, ogranicza się do naruszenia art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. Tak więc podniesione po raz pierwszy na etapie repliki zastrzeżenie dotyczące naruszenia art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 poprzez nieprzyznanie przez REA przynajmniej częściowego dostępu do objętych wnioskiem dokumentów jest niedopuszczalne w ocenie tej agencji.
- 47 Skarżący podnosi, że zastrzeżenie, w myśl którego REA powinna była przekazać przynajmniej część objętych wnioskiem dokumentów, nie jest nowe. Po pierwsze, nie jest konieczne, aby art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 był „powoływany odrębnie”, ponieważ sama REA ujawniła dokumenty, o których mowa, w wersji częściowo utajnionej. Po drugie, kwestia przynajmniej częściowego ujawnienia objętych wnioskiem dokumentów została podniesiona już na etapie skargi.
- 48 W tym względzie należy zauważyć, że chociaż dla uznania zastrzeżenia za dopuszczalne nie jest wprawdzie niezbędne powołanie się w wyraźny sposób na przepis, którego naruszenie jest podnoszone, to jednak z argumentacji przedstawionej już na etapie skargi powinno jasno wynikać, że skarżący zamierzał powołać się na takie naruszenie.
- 49 W niniejszej sprawie, jak twierdzi skarżący, szereg fragmentów skargi należy rozumieć w ten sposób, że podniesiono w nich zastrzeżenie oparte w sposób dorozumiany, lecz konieczny, na naruszeniu art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001.
- 50 W pkt 26 skargi skarżący podniósł bowiem, że poszczególne części dokumentów, do których zażądał on dostępu, mogą zostać ujawnione bez naruszenia interesów handlowych konsorcjum. Ponadto, podnosząc w pkt 28 skargi w oparciu o orzecznictwo, że REA nie zbadała szczegółowo objętych wnioskiem dokumentów w celu sprawdzenia, w jakim zakresie zawierają one nieznanne jeszcze, nowe informacje o istotnym znaczeniu, skarżący w sposób dorozumiany, lecz konieczny, powołał się na ciężący na REA obowiązek zbadania, czy częściowy dostęp do wspomnianych dokumentów mógł zostać przyznany ze względu na to, że zawierają one informacje dostępne publicznie, niebędące kompilacją takich informacji, która zasługiwałaby na ochronę na podstawie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.
- 51 W tym stanie rzeczy należy uznać, że bardziej szczegółowe argumenty przedstawione w replice stanowią rozszerzenie podniesionego w skardze zastrzeżenia dotyczącego odmowy przynajmniej częściowego dostępu do objętych wnioskiem dokumentów. Argument REA, w myśl którego zastrzeżenie to jest niedopuszczalne, należy zatem oddalić.

3. W przedmiocie części pierwszej zarzutu pierwszego, opartej na braku naruszenia ochrony interesów handlowych

- 52 W ramach argumentacji dotyczącej części pierwszej zarzutu pierwszego strony prezentują odmienne stanowiska w szczególności co do kwestii zastosowania w niniejszym przypadku rozporządzenia nr 1290/2013, postanowień umowy o udzielenie dotacji i art. 339 TFUE, którą to kwestię należy zbadać w pierwszej kolejności.

a) W przedmiocie zastosowania w niniejszej sprawie rozporządzenia nr 1290/2013, postanowień umowy o udzielenie dotacji i art. 339 TFUE

- 53 Skarżący podnosi, że podstawą prawną badania zgodności z prawem zaskarżonej decyzji powinno być rozporządzenie nr 1049/2001, a nie rozporządzenie nr 1290/2013, klauzule umowy o udzielenie dotacji czy art. 339 TFUE, na które REA powołała się również w zaskarżonej decyzji na poparcie odmowy dostępu. W każdym razie zdaniem skarżącego rozporządzenie nr 1290/2013 nie może mieć pierwszeństwa przed rozporządzeniem nr 1049/2001 i nie można wyłączyć zastosowania tego rozporządzenia w drodze umowy takiej jak umowa o udzielenie dotacji.
- 54 REA utrzymuje, że skarżący niesłusznie twierdzi, iż ani rozporządzenie nr 1290/2013, ani art. 339 TFUE nie mają znaczenia dla oceny jego wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów, o których mowa w niniejszej sprawie. Zdaniem REA, nawet jeśli nie wskazano wyraźnie, że nowsze przepisy rozporządzenia nr 1290/2013 są bardziej szczegółowe niż przepisy rozporządzenia nr 1049/2001, to jednak obydwa rozporządzenia muszą być przestrzegane i godzone ze sobą poprzez ich spójne stosowanie, ponieważ rozporządzenie nr 1290/2013, a konkretnie jego art. 3, przyznaje w tym względzie dodatkową i wzmocnioną ochronę dostępu do dokumentów objętych tym przepisem. Ponadto umowa o udzielenie dotacji zawiera przepisy dotyczące poufności i dostępu do dokumentów utworzonych w ramach projektu iBorderCtrl w rozumieniu art. 3 rozporządzenia nr 1290/2013. Tak więc na podstawie art. 36.1 umowy o udzielenie dotacji objęte wnioskiem dokumenty, które zostały określone mianem „poufnych”, nie mogły zostać ujawnione.
- 55 Badanie tej kwestii wymaga przypomnienia, że zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 1049/2001 przepisy dotyczące dostępu publicznego do dokumentów REA mają zastosowanie do wszelkich dokumentów przechowywanych przez tę agencję, to jest wszystkich dokumentów sporządzanych lub otrzymywanych przez nią i pozostających w jej posiadaniu, we wszystkich obszarach jej działalności. Ponadto o ile wskazane rozporządzenie ma na celu zapewnienie możliwie najszerszego publicznego dostępu do dokumentów instytucji, o tyle jednak prawo to jest poddane pewnym ograniczeniom ze względu na interes publiczny lub prywatny (zob. podobnie wyroki: z dnia 21 lipca 2011 r., Szwecja/MyTravel i Komisja, C-506/08 P, EU:C:2011:496, pkt 88; z dnia 5 lutego 2018 r., Pari Pharma/EMA, T-235/15, EU:T:2018:65, pkt 39 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 56 System wyjątków przewidziany w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 opiera się na wyważeniu interesów, które w danej sytuacji stoją ze sobą w sprzeczności, czyli z jednej strony interesów, które przemawiają za ujawnieniem danych dokumentów, a z drugiej strony interesów zagrożonych tym ujawnieniem. Decyzja wydawana w przedmiocie wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów zależy od tego, jaki jest interes przeważający w danej sprawie (zob. wyrok z dnia 27 lutego 2014 r., Komisja/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, pkt 63 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 57 Podczas gdy dana instytucja, organ lub jednostka organizacyjna Unii powinny przedstawić wyjaśnienia co do tego, w jaki sposób dostęp do dokumentu, o którego ujawnienie się zwrócono, mógłby stanowić konkretne i faktyczne naruszenie interesu chronionego wyjątkiem przewidzianym w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001, Trybunał przyznał, że instytucja, organ lub jednostka organizacyjna Unii mogą oprzeć się w tym względzie na ogólnych domniemaniach mających zastosowanie do niektórych kategorii dokumentów, ponieważ podobne względy natury ogólnej mogą mieć zastosowanie do wniosków o ujawnienie dotyczących dokumentów o tym samym charakterze (zob. wyrok z dnia 27 lutego 2014 r., Komisja/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, pkt 64, 65 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 58 W zaskarżonej decyzji w celu uzasadnienia częściowej odmowy dostępu do objętych wnioskiem dokumentów REA powołała się na ochronę interesów handlowych członków konsorcjum w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, uznając jednak, że ten ostatni przepis należy interpretować zgodnie z przepisami dotyczącymi poufności zawartymi w art. 3 rozporządzenia nr 1290/2013 i w art. 36 umowy o udzielenie dotacji dotyczącej projektu iBorderCtrl. Opierając się na orzecznictwie sądów Unii, REA uznała, że rozporządzenie nr 1049/2001 i rozporządzenie nr 1290/2013 powinny być zatem stosowane tak, aby zapewnić stosowanie każdego ze wspomnianych rozporządzeń w sposób zgodny ze stosowaniem drugiego z nich, co pozwoli na stosowanie obu tych aktów prawnych w sposób spójny.
- 59 Artykuł 3 rozporządzenia nr 1290/2013, zatytułowany „Poufność”, przewiduje, że zachowuje się poufność wszelkich danych, wiedzy oraz informacji przekazywanych w ramach działania jako poufne, z zastrzeżeniem warunków określonych w umowach, decyzjach lub kontraktach wykonawczych i z należyтым uwzględnieniem przepisów Unii dotyczących ochrony informacji niejawnych i dostępu do nich. Poufność dokumentów przedłożonych REA w ramach projektu iBorderCtrl podlega w szczególności warunkom określonym w umowie o udzielenie dotacji, której art. 36.1 przewiduje, że w trakcie realizacji działania i cztery lata po upływie okresu 36 miesięcy od rozpoczęcia działania strony zapewniają poufność wszelkich danych, dokumentów lub innych materiałów określonych jako poufne w chwili ich ujawnienia. W chwili gdy skarżący składał pierwotny wniosek, termin ten jeszcze nie upłynął.
- 60 Należy zauważyć, że w ramach niniejszej skargi REA utrzymuje, że ponieważ konkretnym celem art. 3 rozporządzenia nr 1290/2013 jest ograniczenie dostępu osób trzecich do dokumentów objętych tym przepisem, dokumentów określonych jako „poufne” na podstawie art. 36.1 umowy o udzielenie dotacji nie można ujawniać osobom trzecim. Zdaniem REA w sytuacji bowiem, gdy w grę wchodzi ochrona na podstawie rozporządzenia nr 1290/2013 i umowy o udzielenie dotacji, ustanowioną w ten sposób „dodatkową” lub „wzmocnioną” ochronę należy zapewnić ze względu na ryzyko narażenia na niepowodzenie finansowanych projektów, które to ryzyko jest uzależnione od gotowości naukowców do udziału w projektach, przy czym gotowość ta mogłaby ulec zmniejszeniu, gdyby przedłożone dokumenty, często zawierające innowacyjne rozwiązania i wrażliwe informacje handlowe, mogły zostać ujawnione na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001. Zamysł i przepisy rozporządzenia nr 1290/2013, jak też postanowienia umowy o udzielenie dotacji regulujące taką „dodatkową” ochronę zostałyby pozbawione sensu, gdyby opinia publiczna miała dostęp do dotyczących danego projektu dokumentów określonych jako poufne. REA wskazuje zatem, że „domniemywa”, iż dokumenty konsorcjum uznane za poufne na podstawie art. 36.1 umowy o udzielenie dotacji zawierają informacje wrażliwe, których ujawnienie naruszyłoby interesy handlowe członków konsorcjum.
- 61 Za pomocą takiej argumentacji REA opowiada się w sposób dorozumiany, lecz konieczny, za ustanowieniem ogólnego domniemania, zgodnie z którym dokumentów przekazanych REA przez uczestnika działania uznanego za poufne w rozumieniu art. 3 rozporządzenia nr 1290/2013 i art. 36.1 umowy o udzielenie dotacji nie można ujawniać osobom trzecim, przy czym nie jest jej zdaniem konieczne konkretne badanie kwestii, czy do wspomnianych dokumentów ma zastosowanie któryś z wyjątków od zasady przejrzystości przewidzianych w rozporządzeniu nr 1049/2001.
- 62 Ponadto, opierając się na orzecznictwie dotyczącym ogólnych domniemań dotyczących nieujawniania, REA zwraca się do Sądu o zbadanie, czy w niniejszej sprawie należy zastosować takie ogólne domniemanie oparte na rozporządzeniu nr 1290/2013.

- 63 W tym względzie należy przypomnieć, że stosowanie ogólnego domniemania poufności jest fakultatywne dla instytucji, organu lub jednostki organizacyjnej Unii, do których złożono wnioski o udzielenie dostępu do dokumentów (zob. wyrok z dnia 22 stycznia 2020 r., MSD Animal Health Innovation i Intervet international/EMA, C-178/18 P, EU:C:2020:24, pkt 59 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 64 Tak więc nawet przy założeniu, że takie ogólne domniemanie ma zastosowanie w niniejszej sprawie, należy stwierdzić, że w zaskarżonej decyzji REA nie odmówiła rozpatrzenia wniosku o udzielenie dostępu do wskazanych dokumentów, powołując się na takie ogólne domniemanie poufności, lecz zbadała w sposób konkretny i indywidualny, czy w szczególności w świetle ochrony przyznanej tym dokumentom na podstawie art. 3 rozporządzenia nr 1290/2013 i art. 36.1 umowy o udzielenie dotacji wyjątek przewidziany w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001 powinien mieć do nich zastosowanie. Ponadto REA wyraźnie przyznała, zarówno w swoich pismach, jak i podczas rozprawy w odpowiedzi na pytanie Sądu, że przeprowadziła konkretną i zindywidualizowaną analizę możliwości udzielenia dostępu do objętych wnioskiem dokumentów.
- 65 W konsekwencji wszystkie argumenty, za pomocą których REA powołuje się w sposób dorozumiany, lecz konieczny, na istnienie ogólnego domniemania zakazującego ujawnienia objętych wnioskiem dokumentów ze względu na ich poufny charakter w rozumieniu art. 3 rozporządzenia nr 1290/2013 i art. 36.1 umowy o udzielenie dotacji, są bezskuteczne.
- 66 Jednakże tego rodzaju wniosek nie skutkuje stwierdzeniem, że – wbrew temu, co utrzymuje skarżący – w niniejszej sprawie zastosowanie znajduje jedynie rozporządzenie nr 1049/2001. Z orzecznictwa wynika bowiem, że w przypadku gdy rozporządzenia nie zawierają przepisów przewidujących w sposób wyraźny pierwszeństwo jednego z tych rozporządzeń przed drugim z nich, należy zapewnić takie stosowanie każdego z tych rozporządzeń, które jest zgodne ze stosowaniem drugiego z nich, i umożliwić w ten sposób spójne stosowanie (zob. podobnie wyrok z dnia 27 lutego 2014 r., Komisja/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, pkt 84 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 67 W niniejszej sprawie art. 3 rozporządzenia nr 1290/2013 i art. 36.1 umowy o udzielenie dotacji ustanawiają i wdrażają zasadę poufności informacji i dokumentów dotyczących rozpatrywanego projektu, które zostały określone jako „poufne” w tym wypadku w załączniku I do rzeczonyj umowy. Chociaż wspomniane rozporządzenie i umowa o udzielenie dotacji wprowadzają pewne wyjątki, w szczególności w odniesieniu do udostępnienia instytucjom, organom i jednostkom organizacyjnym Unii i państw członkowskich informacji zgodnie z art. 4 tego rozporządzenia i art. 36.1 rzeczonyj umowy lub w odniesieniu do obowiązku upowszechniania wyników zgodnie z art. 43 ust. 2 tego rozporządzenia oraz art. 29.1 i 29.2 umowy o udzielenie dotacji, to jednak utrwalają one zasadę poufności informacji w stosunku do ogółu społeczeństwa w trakcie okresu przewidzianego w umowie o udzielenie dotacji.
- 68 Ponadto, jak wynika z art. 38.2.1 umowy o udzielenie dotacji, prawo REA do wykorzystania sprzętu, dokumentów i informacji beneficjentów obejmuje udzielenie dostępu w odpowiedzi na indywidualne wnioski na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001. Jednakże zgodnie z tym postanowieniem prawo to nie ma wpływu w szczególności na zobowiązania w zakresie poufności przewidziane w art. 36 umowy o udzielenie dotacji, które nadal obowiązują.

- 69 Z powyższego wynika, że REA słusznie uwzględniła w zaskarżonej decyzji ochronę poufności przewidzianą w odniesieniu do objętych wnioskiem dokumentów na podstawie art. 3 rozporządzenia nr 1290/2013 i art. 36.1 umowy o udzielenie dotacji w ramach konkretnej i zindywidualizowanej analizy objętych wnioskiem dokumentów w świetle wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.
- 70 Wbrew tezie, której broni skarżący, postanowienia art. 36.1 lit. e) umowy o udzielenie dotacji – zgodnie z którym zasadniczo obowiązki dotyczące poufności gwarantowane na mocy art. 3 rozporządzenia nr 1290/2013 nie mają już zastosowania, jeżeli ujawnienia informacji wymagają przepisy prawa Unii lub prawa krajowego – nie można interpretować w ten sposób, że zasada dostępu do dokumentów wynikająca z rozporządzenia nr 1049/2001 ma bezwzględnie pierwszeństwo przed ochroną poufności dokumentów ustanowioną w rozporządzeniu nr 1290/2013. Ewentualne przyjęcie tezy skarżącego prowadziłoby to w istocie do pozbawienia skuteczności przewidzianego w art. 3 tego rozporządzenia ogólnego obowiązku zapewnienia poufnego traktowania dokumentów oznaczonych jako takie, który to obowiązek, w myśl art. 18 ust. 3 tego rozporządzenia, powinien zostać uszanowany w rzeczonyj umowie w drodze określenia praw i obowiązków stron. Niemniej jednak art. 36.1 lit. e) umowy o udzielenie dotacji odzwierciedla przypomnianą w pkt 66 powyżej konieczność zapewnienia wzajemnie zgodnego stosowania rozporządzeń nr 1290/2013 i nr 1049/2001, tak aby umożliwić spójne stosowanie tych aktów prawnych.
- 71 Tak więc okoliczność, że dokumenty przedłożone REA przez uczestnika działania – w tym wypadku przez członka konsorcjum – zostały zakwalifikowane przez strony umowy jako poufne, stanowi dla REA, rozpatrującej wnioski o udzielenie dostępu do tych dokumentów osobie trzeciej, wskazówkę co do tego, że ich treść jest wrażliwa ze względu na interesy tego uczestnika. Zakwalifikowanie dokumentów przekazanych REA jako poufnych w ramach projektu nie może jednak wystarczyć do uzasadnienia zastosowania wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001 i nie zwalnia REA – w ramach konkretnej i zindywidualizowanej analizy wniosku o udzielenie dostępu do tych dokumentów określonych jako „poufne” – z ciężącego na niej obowiązku zbadania, czy są one objęte tym wyjątkiem w części, czy też w całości (zob. podobnie i analogicznie wyrok z dnia 4 maja 2012 r., In 't Veld/Rada, T-529/09, EU:T:2012:215, pkt 21 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 72 Ponadto staranne badanie przez instytucję, organ lub jednostkę organizacyjną Unii każdego wniosku osoby trzeciej o udzielenie dostępu do dokumentów na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001, a w szczególności stosowania wyjątków przewidzianych w art. 4 tego rozporządzenia, ma na celu zapewnienie równowagi między z jednej strony prawem do uzyskania dostępu do tych dokumentów przez opinię publiczną, a z drugiej strony ochroną uzasadnionych interesów osób, których dane dotyczą, w związku z czym obawy REA o to, że zastosowanie rozporządzenia nr 1049/2001 do przekazanych jej dokumentów poufnych zniechęciłoby naukowców do udziału w działaniach finansowanych na podstawie rozporządzenia nr 1290/2013 ze względu na to, że obawialiby się oni ujawnienia informacji poufnych osobom trzecim, są bezpodstawne.
- 73 Wreszcie, wbrew temu, co twierdzi skarżący, REA słusznie zbadała również, czy informacje zawarte w objętych wnioskiem dokumentach zawierają w szczególności informacje, które mogą być objęte tajemnicą zawodową w rozumieniu art. 339 TFUE, aby w stosownym wypadku odmówić ich ujawnienia na podstawie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.
- 74 Właśnie w świetle tych wyjaśnień należy zbadać zarzut pierwszy skargi.

b) W przedmiocie zastosowania w niniejszej sprawie wyjątku dotyczącego ochrony interesów handlowych osób trzecich i możliwości udzielenia przynajmniej częściowego dostępu

- 75 Skarżący podnosi, że wbrew temu, co przyjęła REA w zaskarżonej decyzji, objęte wnioskiem dokumenty można było ujawnić w całości lub w części bez uszczerbku dla interesów handlowych członków konsorcjum.
- 76 REA utrzymuje, że w zaskarżonej decyzji zbadała indywidualnie wszystkie poszczególne dokumenty i wyjaśniła, że zawierają one wewnętrzne informacje członków konsorcjum dotyczące własności intelektualnej, trwających badań, know-how, metod, technik i strategii konsorcjum, których ujawnienie naruszyłoby interesy handlowe tego konsorcjum, ponieważ przyniosłoby korzyść potencjalnym konkurentom członków konsorcjum. Postępowała ona przy tym zgodnie z rozporządzeniem nr 1049/2001, mającym zastosowanie orzecznictwem oraz tytułem III rozporządzenia nr 1290/2013 i prawidłowo uwzględniła wynikającą z art. 3 tego drugiego rozporządzenia ochronę poufności informacji, które zostały jej przedstawione w ramach projektu iBorderCtrl. Skarżący nie wykazał, że dokonana przez tę agencję ocena jest nieprawidłowa.
- 77 W tym względzie należy przypomnieć, że zgodnie z art. 15 ust. 3 TFUE każdy obywatel Unii i każda osoba fizyczna lub prawna mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę statutową w państwie członkowskim mają prawo dostępu do dokumentów instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii, z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Prawo dostępu do dokumentów zostało zagwarantowane w art. 42 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 78 Rozporządzenie nr 1049/2001 ma na celu, jak wynika z jego motywu 4 i art. 1, zapewnienie opinii publicznej jak najszerszego prawa dostępu do dokumentów instytucji (zob. wyrok z dnia 14 listopada 2013 r., LPN i Finlandia/Komisja, C-514/11 P i C-605/11 P, EU:C:2013:738, pkt 40 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 79 Zasada możliwie najszerszego publicznego dostępu do dokumentów podlega jednak pewnym ograniczeniom ze względu na interes publiczny lub prywatny. W rozporządzeniu nr 1049/2001, a w szczególności w jego motywie 11 i art. 4, przewidziano bowiem system wyjątków nakładający na instytucje lub jednostki organizacyjne wymóg nieujawniania dokumentów, jeśli to ujawnienie naruszyłoby jeden z tych interesów (zob. podobnie wyroki: z dnia 14 listopada 2013 r., LPN i Finlandia/Komisja, C-514/11 P i C-605/11 P, EU:C:2013:738, pkt 40 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 13 stycznia 2017 r., Deza/ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, pkt 51).
- 80 Ponieważ wyjątki określone w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 wprowadzają odstępstwo od zasady możliwie najszerszego publicznego dostępu do dokumentów, należy je interpretować i stosować w sposób ścisły (zob. podobnie wyrok z dnia 21 lipca 2011 r., Szwecja/MyTravel i Komisja, C-506/08 P, EU:C:2011:496, pkt 75).
- 81 Jak wynika z orzecznictwa przypomnianego w pkt 56 powyżej, system wyjątków przewidziany w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001 opiera się na wyważeniu interesów, które w danej sytuacji stoją ze sobą w sprzeczności, czyli, po pierwsze, interesów, dla których korzystne byłoby ujawnienie danych dokumentów, a po drugie, interesów zagrożonych ujawnieniem. Decyzja wydawana w przedmiocie wniosku o udzielenie dostępu do dokumentów zależy od tego, jaki jest interes przeważający w danej sprawie (zob. wyrok z dnia 27 lutego 2014 r., Komisja/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, pkt 63 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 82 Dla uzasadnienia odmowy dostępu do dokumentu nie wystarczy co do zasady powołać się na okoliczność, że dokument ten ma związek z czynnością lub interesem, o których mowa w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ właściwa instytucja powinna również, co do zasady, wyjaśnić, w jaki sposób dostęp do tego dokumentu mógłby stanowić konkretne i rzeczywiste zagrożenie interesu chronionego wyjątkiem przewidzianym w tym przepisie (zob. wyrok z dnia 27 lutego 2014 r., Komisja/EnBW, C-365/12 P, EU:C:2014:112, pkt 64 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 83 W kwestii pojęcia „interesów handlowych” z orzecznictwa wynika, że nie wszystkie informacje dotyczące spółki i jej relacji handlowych można uznać ze objęte ochroną, jaką należy zapewnić interesom handlowym zgodnie z art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, gdyż w przeciwnym wypadku doszłoby do podważenia stosowania ogólnej zasady zapewnienia opinii publicznej możliwie najszerszego dostępu do dokumentów znajdujących się w posiadaniu instytucji (zob. wyrok z dnia 13 stycznia 2017 r., Deza/ECHA, T-189/14, EU:T:2017:4, pkt 55 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 84 Tak więc w celu zastosowania wyjątku określonego w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001 konieczne jest wykazanie, że sporne dokumenty zawierają informacje, których ujawnienie może naruszyć interesy handlowe osoby prawnej. Jest tak w szczególności, gdy objęte wnioskiem dokumenty zawierają wrażliwe informacje handlowe dotyczące w szczególności strategii handlowej danych przedsiębiorstw, ich stosunków handlowych i metod pracy lub gdy dokumenty te zawierają dane dotyczące przedsiębiorstwa przedstawiające jego doświadczenie (zob. wyrok z dnia 9 września 2014 r., MasterCard i in./Komisja, T-516/11, niepublikowany, EU:T:2014:759, pkt 82–84 i przytoczone tam orzecznictwo; zob. także wyrok z dnia 13 stycznia 2017 r., Deza/ECHA, T 189/14, EU:T:2017:4, pkt 56).
- 85 Zgodnie z orzecznictwem badanie częściowego dostępu do dokumentu instytucji, organów lub jednostek organizacyjnych Unii powinno odbywać się w świetle zasady proporcjonalności (zob. podobnie wyrok z dnia 6 grudnia 2001 r., Rada/Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, pkt 27, 28).
- 86 Z samego brzmienia art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001 wynika, że instytucje, organy lub jednostki organizacyjne Unii mają obowiązek zbadać, czy należy udzielić częściowego dostępu do dokumentów objętych wnioskiem o jego udzielenie, ograniczając ewentualną odmowę wyłącznie do danych objętych wyjątkami wymienionymi w tym artykule. Instytucja musi udzielić takiego częściowego dostępu, jeżeli zamierzony przez nią cel, którego osiągnięcie miała zapewnić instytucji odmowa dostępu do dokumentu, może zostać spełniony za pomocą nieujawnienia przez nią fragmentów, które mogłyby naruszyć chroniony interes publiczny (wyrok z dnia 25 kwietnia 2007 r., WWF European Policy Programme/Rada, T-264/04, EU:T:2007:114, pkt 50; zob. także podobnie wyrok z dnia 6 grudnia 2001 r., Rada/Hautala, C-353/99 P, EU:C:2001:661, pkt 29).
- 87 Tak więc instytucja, organ lub jednostka organizacyjna Unii zobowiązane są do zbadania, po pierwsze, czy dokument będący przedmiotem wniosku o udostępnienie objęty jest zakresem zastosowania jednego z wyjątków przewidzianych w art. 4 rozporządzenia nr 1049/2001, po drugie, czy ujawnienie tego dokumentu stanowiłoby rzeczywiste i konkretne zagrożenie dla chronionego interesu i, po trzecie, jeśli tak, to czy potrzeba ochrony ma zastosowanie do całego dokumentu (wyroki: z dnia 30 stycznia 2008 r., Terezakis/Komisja, T-380/04, niepublikowany, EU:T:2008:19, pkt 88; z dnia 22 maja 2012 r., Internationaler Hilfsfonds/Komisja, T-300/10, EU:T:2012:247, pkt 93).

- 88 W zaskarżonej decyzji w celu uzasadnienia odmowy dostępu do spornych dokumentów REA powołała się na ochronę interesów handlowych członków konsorcjum w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, uznając jednak – jak przypomniano w pkt 58 i 73 powyżej – że ten ostatni przepis należy interpretować zgodnie z przepisami dotyczącymi poufności zawartymi w art. 3 rozporządzenia nr 1290/2013 i w art. 36 umowy o udzielenie dotacji dotyczącej projektu iBorderCtrl oraz z uwzględnieniem ochrony przyznanej w art. 339 TFUE w odniesieniu do informacji, które ze względu na swój charakter są objęte tajemnicą zawodową.
- 89 W zaskarżonej decyzji wyjaśniono w tym względzie, że omawiane informacje należą do dziedziny informacji wewnętrznych („inside knowledge”) konsorcjum i odzwierciedlają szczególną własność intelektualną, toczone badania, know-how, metodologię, techniki i strategie należące do konsorcjum. Opublikowanie tych informacji wpłynęłoby na pozycję konkurencyjną konsorcjum na rynku, co z kolei w znacznym stopniu naruszyłoby jego interesy handlowe, w tym w odniesieniu do własności intelektualnej, poprzez przyznanie korzyści potencjalnym konkurentom w dziedzinie przedmiotowego projektu, którzy w sposób nieuprawniony czerpaliby z niego wymienione niżej korzyści. Po pierwsze, owi konkurenci mogliby przewidywać strategie i poznawać słabe strony członków konsorcjum, w szczególności w związku z uczestnictwem w przetargach. Po drugie, mogliby oni kopiować lub wykorzystywać własność intelektualną, know-how, metody, techniki i strategie konsorcjum w celu ulepszenia własnych konkurencyjnych towarów lub usług bądź czerpać nieuczciwe korzyści przy dokonywaniu zgłoszeń patentowych, zatwierdzaniu swych produktów lub usług czy uzyskiwaniu odnoszących się do nich zezwoleń. Po trzecie, ujawnienie stworzyłoby zagrożenie dla możliwości uzyskania przez członków konsorcjum finansowania ze strony inwestorów w bardzo konkurencyjnym środowisku, w którym poufność jest jedynym sposobem zachowania wartości handlowej rzeczonych informacji. Po czwarte, z uwagi na okoliczność, że informacje te mają charakter informacji wrażliwych, ich ujawnienie mogłoby zaszkodzić reputacji członków konsorcjum i osób z nimi powiązanych.
- 90 REA doszła na tej podstawie do wniosku, że istnieje ryzyko, iż udzielenie dostępu do objętych wnioskiem dokumentów zaszkodziłoby interesom handlowym konsorcjum, w tym w odniesieniu do własności intelektualnej.
- 91 Na podstawie tych rozważań REA udzieliła w zaskarżonej decyzji częściowego dostępu do dokumentów D 3.1, D 7.3 i D 7.8 oraz odmówiła w pełnym zakresie dostępu do innych objętych wnioskiem dokumentów sporządzonych w trakcie realizacji projektu iBorderCtrl, jak wynika z pkt 8 powyżej.
- 92 Należy zatem zbadać, czy – jak twierdzi skarżący – REA niesłusznie uznała, że objęte wnioskiem dokumenty, rozpatrywane indywidualnie i konkretnie, zawierają informacje mogące uzasadnić zastosowanie wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001, w związku z czym istnieje rzeczywiste, a nie hipotetyczne, ryzyko, że ich ujawnienie rzeczywiście zaszkodziłoby interesom handlowym członków konsorcjum, oraz czy w stosownym przypadku można było udzielić pełnego lub częściowego dostępu do nich. Badanie to należy przeprowadzić w świetle wniosków przedstawionych w pkt 64, 69 i 73 powyżej.
- 93 Na poparcie swoich twierdzeń skarżący podnosi argumenty o charakterze przekrojowym, a także bardziej szczegółowe argumenty dotyczące indywidualnej oceny każdego z tych dokumentów lub dokumentów o tym samym charakterze.

1) W przedmiocie argumentów o charakterze przekrojowym

- 94 Co się tyczy przede wszystkim argumentów o charakterze przekrojowym, skarżący utrzymuje, po pierwsze, że REA popełnia błąd, powołując się na interesy handlowe „konsorcjum”, które nie istnieje jako osoba prawna i do którego licznych członków należą także instytucje naukowe czy uniwersytet, niemające „a priori” interesów handlowych.
- 95 W tym względzie z jednej strony przy założeniu, że jak podnosi skarżący, przy badaniu zastosowania wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001 należy brać pod uwagę interesy handlowe nie konsorcjum, lecz – indywidualnie lub wspólnie – interesy jego członków, to jednak w zaskarżonej decyzji, pomimo kilku odniesień do interesów handlowych konsorcjum, REA zbadała, czy ujawnienie spornych dokumentów zaszkodziłoby interesom handlowym członków wskazanego konsorcjum. W każdym razie należy zauważyć, że skarżący nie wyciąga ze swego argumentu żadnych konsekwencji co do zgodności z prawem zaskarżonej decyzji. Z drugiej strony skarżący niesłusznie twierdzi, że instytucje naukowe lub uniwersytet nie mogą prowadzić działalności, z którą wiążą się interesy handlowe (zob. podobnie wyrok z dnia 21 października 2010 r., Agapiou Joséphidès/Komisja i EACEA, T-439/08, niepublikowany, EU:T:2010:442, pkt 124–128).
- 96 Po drugie, należy zauważyć, że ani moment opracowania dokumentu, na który powołuje się skarżący, twierdząc, że dokumenty sporządzone na początku projektu nie mogą zawierać tajemnic handlowych, ani czas konieczny do ich opracowania, na który powołuje się REA, nie mają znaczenia dla ustalenia, czy dokument, o którego udostępnienie zawnioskowano, zawiera informacje dotyczące interesów handlowych przedsiębiorstwa. Te argumenty stron są zatem bezskuteczne.
- 97 Po trzecie, skarżący utrzymuje, że wyniki badań finansowanych ze środków publicznych powinny być dostępne dla opinii publicznej, w tym dla konkurentów członków handlowych konsorcjum, w szczególności ze względu na to, że skuteczna konkurencja dotycząca najlepszych technologii byłaby korzystna dla społeczeństwa, w sytuacji gdyby Unia miała podjąć decyzję o wykorzystaniu takiej technologii i przeprowadzaniu stosownych przetargów.
- 98 W tym kontekście należy stwierdzić, że kwestia, czy interesy handlowe członków konsorcjum, w szczególności te związane z wynikami projektu, zasługują na ochronę, w szczególności ze względu na potencjalny interes konkurentów i opinii publicznej w uzyskaniu powszechnego dostępu do projektów finansowanych z budżetu Unii, wchodzi w zakres oceny istnienia nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu objętych wnioskiem dokumentów pomimo ewentualnego istnienia uzasadnionych interesów handlowych, wobec czego zostanie w razie potrzeby zbadana w ramach części drugiej zarzutu pierwszego.
- 99 Ponadto zdaniem skarżącego twierdzenie REA, że system, który ma zostać opracowany, będzie miał „wartość handlową” tylko wtedy, gdy jego sposób funkcjonowania pozostanie niejawnym, jest nieprawdziwe, i to zarówno ze względów bezpieczeństwa, ponieważ technologia informacyjna może być wykorzystywana w sposób wystarczająco bezpieczny tylko wtedy, gdy sposób jej funkcjonowania i kod są publicznie dostępne, a zatem gdy może ona być kontrolowana publicznie i testowana pod kątem jej słabych punktów, jak i ze względów handlowych, ponieważ sposób funkcjonowania technologii powinien zostać skontrolowany i potwierdzony przez niezależne podmioty (na przykład naukowe), zanim podmiot publiczny poczyni nakłady finansowe na zakup tej technologii.

100 Ponieważ wskazane argumenty skarżącego należy rozumieć w ten sposób, że twierdzi on w istocie, iż członkowie konsorcjum nie dysponują zasługującymi na ochronę interesami handlowymi związanymi z projektem takim jak iBorderCtrl, należy zauważyć, jak czyni to jak REA, że zgodnie z art. 41 rozporządzenia nr 1290/2013, zamieszczonym w tytule III tego rozporządzenia, zawierającym zasady dotyczące wykorzystania i upowszechniania wyników, „wyniki” projektu są albo własnością uczestnika, który je uzyskał, albo stanowią współwłasność uczestników projektu. Ponadto art. 42 tego rozporządzenia przewiduje, że jeśli wyniki nadają się do wykorzystania w celach handlowych lub przemysłowych, uczestnik będący właścicielem takich wyników rozpatruje możliwość ich ochrony, a jeśli jest to możliwe, rozsądne i uzasadnione w danych okolicznościach, zapewnia im odpowiednią ochronę, należycie uwzględniając swoje uzasadnione interesy oraz uzasadnione interesy, w szczególności handlowe, pozostałych uczestników działania.

101 Wynika z tego, że wyniki projektów będące własnością uczestników projektu mogą mieć dla nich wartość handlową i finansową, a tym samym ich wykorzystanie w celach przemysłowych i handlowych może podlegać ochronie. Tak więc uczestnicy takiego projektu – w niniejszym przypadku członkowie konsorcjum – mogą mieć uzasadnione interesy handlowe związane z wynikami rzeczoności projektu, które mogą być objęte wyjątkiem przewidzianym w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.

102 Skarżący niesłusznie twierdzi również w tym kontekście, że ochrona przyznana przez art. 41 rozporządzenia nr 1290/2013 jest ograniczona do własności wytworzonych dóbr „materialnych”. Jak stanowi bowiem art. 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia nr 1290/2013, „wyniki” oznaczają wszelkie materialne lub niematerialne efekty działania, takie jak dane, wiedzę lub informacje, powstałe podczas działania, bez względu na ich formę lub charakter, niezależnie od tego, czy mogą być one chronione, czy nie, a także wszelkie powiązane z nimi prawa, w tym prawa własności intelektualnej.

103 Podnoszona w tym kontekście przez skarżącego analogia do wyłączności handlowej wykluczającej wprowadzenie do obrotu innych produktów leczniczych przez okres dziesięciu lat, o której mowa w wyroku z dnia 5 lutego 2018 r., PTC Therapeutics International/EMA (T-718/15, EU:T:2018:66, pkt 91), nie może podważyć tego wniosku. Po pierwsze bowiem, z pkt 100 i 102 powyżej wynika, że dane działanie może przynieść zarówno wyniki podlegające ochronie, jak i wyniki, które ochronie nie podlegają, i że w danych okolicznościach zapewnianie ich ochrony może nie być racjonalne ani uzasadnione. Po drugie, co się tyczy wyników projektu podlegających ochronie, w szczególności na gruncie praw własności intelektualnej lub przemysłowej, takich jak patenty, należy stwierdzić, że chociaż prawa te mogą – wbrew temu, co twierdzi zasadniczo REA – chronić wyniki przed ich nieuzasadnionym wykorzystaniem w celach przemysłowych i handlowych, a w szczególności przed wprowadzeniem do sprzedaży podobnych produktów, to sama ta okoliczność nie czyni bezzasadną decyzji odmawiającej dostępu do objętych wnioskiem dokumentów na podstawie wyjątku mającego na celu ochronę uzasadnionych interesów handlowych, obejmujących w szczególności prawa własności intelektualnej.

104 Ten argument skarżącego należy zatem oddalić.

2) W przedmiocie zindywidualizowanej oceny poszczególnych dokumentów

105 Jak przypomniano w pkt 91 powyżej, w zaskarżonej decyzji REA udzieliła częściowego dostępu do dokumentów D 3.1, D 7.3 i D 7.8 oraz całkowicie odmówiła udzielenia dostępu do pozostałych objętych wnioskiem dokumentów.

- 106 Na wstępie należy w pierwszej kolejności uściślić zakres zastrzeżeń skarżącego mających na celu zakwestionowanie odmowy dostępu do objętych wnioskiem dokumentów. Po pierwsze, co się tyczy dokumentu D 7.6, należy zauważyć – jak uczyniła to REA – że agencja ta ustosunkowała się do pierwotnego wniosku w zakresie, w jakim dotyczył on dostępu do tego dokumentu, i że ów dokument jest publicznie dostępny, czego skarżący nie kwestionuje w ramach skargi wniesionej w niniejszej sprawie. Należy z tego wnioskować, że dokument D 7.6 nie jest objęty niniejszym sporem. Po drugie, ponieważ skarżący w ramach swego ponownego wniosku zgodził się na utajnienie danych osobowych osób zaangażowanych w projekt, a ponadto nie przedstawił w ramach skargi żadnego argumentu w celu zakwestionowania tej okoliczności, należy stwierdzić, że odmowa dostępu do objętych wnioskiem dokumentów nie jest kwestionowana w zakresie, w jakim dotyczy tych danych.
- 107 W drugiej kolejności należy zauważyć, że w załączniku I do umowy o udzielenie dotacji wszystkie objęte wnioskiem dokumenty, z wyjątkiem dokumentów D 3.1 i D 8.7, zostały określone jako poufne za pomocą wzmianki „poufne, zastrzeżone dla członków konsorcjum (w tym służb Komisji lub służb REA)” [„confidential, only for members of the consortium (including the Commission Services and/or REA Services)”].
- 108 Co się tyczy dokumentów D 3.1 i D 8.7, należy zauważyć, że status dokumentu może ulec zmianie w trakcie realizacji projektu, co wymaga dostosowania umowy o udzielenie dotacji na podstawie jej art. 55 ze względu na okoliczność, że status dokumentu jako „poufnego” lub „jawnego” określa się w chwili podpisania umowy – w tym wypadku dokonano tego w załączniku I do umowy o udzielenie dotacji. I tak z jednej strony w umowie o udzielenie dotacji dokument D 3.1 zaliczono do tych, w odniesieniu do których przed ujawnieniem należało ocenić, zgodnie z wewnętrznym mechanizmem konsorcjum, czy zawierają one dane „wrażliwe”. Procedura zmiany statusu tego dokumentu na „poufny” była w toku w chwili złożenia pierwotnego wniosku o udzielenie dostępu. Z drugiej strony, jeśli chodzi o dokument D 8.7, został on określony jako poufny w chwili jego przedstawienia, co wynika z wzmianki zamieszczonej na pierwszej stronie tego dokumentu.
- 109 REA miała prawo uwzględnić okoliczności przypomniane w pkt 107 i 108 powyżej przy rozpatrywaniu wniosku skarżącego o udzielenie dostępu do dokumentów (zob. pkt 69 powyżej).
- i) W przedmiocie dokumentów D 1.1 (Pierwsze sprawozdanie doradcy ds. etyki), D 1.2 (Etyka profilowania, ryzyko stygmatyzacji jednostek i plan łagodzenia skutków) i D 2.3 (Sprawozdanie z analizy prawnej i etycznej na poziomie UE)*
- 110 Skarżący podnosi, że ochrony słuszných interesów handlowych nie można rozszerzać w taki sposób, aby objąć nią informacje niezwiązane z przedsiębiorstwem i niestanowiące „tajemnicy handlowej”, w szczególności takie jak w tym wypadku ocena etyczna i analiza ram prawnych, które to informacje nie dotyczą konkretnie technologii, lecz odnoszą się do ogólnych kwestii oceny etycznej i prawnej, powstających niezależnie od konkretnej koncepcji systemu i konkretnego projektu konsorcjum. Zdaniem skarżącego REA niesłusznie utrzymuje, że wszelkie informacje użyteczne dla konkurentów partnerów konsorcjum stanowią tajemnicę handlową i powinny być chronione. Zwraca on uwagę, że konkurenci przedsiębiorstw wchodzących w skład konsorcjum uczestniczyli w testowaniu systemu opracowanego przez to konsorcjum.

- 111 Tak więc ujawnienie dokumentów D 1.1, D 1.2 i D 2.3, które zdaniem skarżącego nie odzwierciedlają naukowego know-how i nie zawierają informacji na temat metod produkcji i analizy, nie może naruszać interesów handlowych członków konsorcjum. W każdym razie, nawet jeśli dokumenty te zawierały informacje dotyczące naukowego know-how członków konsorcjum, ujawnienie fragmentów tych dokumentów powinno być możliwe.
- 112 REA utrzymuje, że oceny etyczne i prawne zawarte w dokumentach D 1.1, D 1.2 i D 2.3 są specjalnie dostosowane do projektu iBorderCtrl, ponieważ poruszono i przeanalizowano w nich kwestię tego, w jaki konkretnie sposób poszczególne obawy zostały uwzględnione w ramach metodologii tego projektu. Przedstawiono w nich również środki ochronne w odniesieniu do zagrożeń i wymogów określonych konkretnie dla tego projektu. Ponadto kompilacja informacji przedstawionych w dokumencie D 2.3 stanowi „pracę intelektualną” niedostępną dla osób nienależących do konsorcjum i zawiera w związku z tym konkretne know-how jego członków. Oceny etyczne zawarte w dokumentach D 1.1 i D 1.2 zawierają informacje wrażliwe, których upowszechnienie mogłoby zaszkodzić renomie członków konsorcjum, partnerów i jednostek zaangażowanych w realizację projektu. Ujawnienie tych informacji naruszyłoby zatem interesy handlowe członków konsorcjum i stanowiłoby nienależną korzyść dla konkurentów.
- 113 Po zapoznaniu się z dokumentami D 1.1, D 1.2 i D 2.3 Sąd stwierdza, że zawierają one w szczególności, jak wynika z zaskarżonej decyzji, etyczne i prawne oceny narzędzi, komponentów technologicznych i metod opracowanych w ramach projektu iBorderCtrl.
- 114 Co się bowiem tyczy dokumentu D.1.1, zawiera on – jak wskazała REA – w szczególności opis sposobu, w jaki obawy etyczne i prawne określone w dokumentach D 1.2 i D 2.3 należy uwzględnić przy opracowywaniu różnych komponentów technologicznych i metod opracowanych w ramach projektu iBorderCtrl, zarówno w odniesieniu do etapu badań, jak i w odniesieniu do ewentualnego etapu eksploatacji, tak aby zapewnić poszanowanie zasad etycznych i praw podstawowych, na które się powołano. Dokument ten zawiera w ramach sformułowanych w nim zaleceń odniesienia do elementów know-how, metodologii, technik i strategii opracowanych przez członków konsorcjum na potrzeby projektu lub informacje umożliwiające identyfikację tych elementów.
- 115 Jeśli chodzi o dokument D 1.2, w którym wskazano, że jest on związany i częściowo pokrywa się ze sprawozdaniem prawnym stanowiącym dokument D 2.3, przedstawia on, jak zauważyła REA, metodologię, według której projekt iBorderCtrl odnosi się konkretnie do kwestii profilowania i ryzyka stygmatyzacji zarówno jednostek, jak i grup, analizę problemu fałszywych informacji („false positives”, „false negatives”) w narzędziach informatycznych oraz wstępny opis ryzyka związanego z projektem i odpowiednich środków ochronnych. W tej analizie, która jest właściwa dla projektu, wykorzystano informacje dotyczące komponentów technologicznych i metod opracowanych w ramach projektu i odwołano się także do elementów know-how, metodologii, technik i strategii opracowanych przez członków konsorcjum na potrzeby projektu lub do informacji umożliwiających identyfikację tych elementów.
- 116 Dokument D 2.3, sporządzony przez uczestniczący w projekcie uniwersytet, wyjaśnia w sposób szczegółowy, w jaki sposób wymogi prawa Unii i prawa krajowego wdrażane są w różnych szczegółowych dziedzinach technologii opracowanych w ramach projektu. Ta zawierająca szczegółowe badanie infrastruktury projektu iBorderCtrl analiza dotyczy zatem w części konkretnie technologii, funkcjonalności i narzędzi wykorzystanych w tym projekcie oraz pozwala na określenie przyjętej strategii w świetle ustalonych ram regulacyjnych.

- 117 Informacje wskazane w pkt 114–116 powyżej należą zatem do dziedziny interesów handlowych członków konsorcjum w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. REA nie popełniła błędu, uznając w zaskarżonej decyzji, że ich ujawnienie może skutkować konkretnym i faktycznym naruszeniem interesów handlowych członków konsorcjum, w tym w odniesieniu do własności intelektualnej, ponieważ umożliwiłoby ono ich konkurentom czerpanie nienależnej korzyści z ich know-how mającego wartość handlową.
- 118 Jednakże z treści dokumentów D 1.1, D 1.2 i D 2.3 wynika, że zawierają one również informacje inne niż oceny dotyczące konkretnych skutków prawnych i etycznych projektu iBorderCtrl lub rozwiązań planowanych konkretnie w odniesieniu do rozwoju technologii lub funkcjonalności tego projektu.
- 119 Dokumenty te zawierają bowiem ponadto opis polityki Unii w dziedzinie kontroli granic i stanu prawa Unii dotyczącego tej polityki, a także rozważania dotyczące celowości wzmocnienia tych kontroli poprzez zastosowanie innowacyjnych środków technologicznych. Zawierają one również szczegółowe streszczenie właściwych ram prawnych w prawie międzynarodowym, w prawie Unii i w prawie krajowym, w szczególności zaś uregulowań dotyczących ochrony danych osobowych, zasad prawa i praw podstawowych. Informacje te, oparte w szczególności na powszechnie dostępnych źródłach wskazanych poprzez odesłania do stron internetowych, nie odnoszą się do konkretnych narzędzi czy technologii wykorzystanych w ramach projektu iBorderCtrl, lecz – jak podnosi skarżący – dotyczą zagadnień ogólnych związanych z oceną etyczną i prawną systemu wykorzystującego innowacyjne środki technologiczne, takie jak „automatyczne wykrywanie kłamstw” lub zautomatyzowana „ocena ryzyka”, które mogą powstać niezależnie od konkretnej koncepcji systemu i projektu opracowanego przez członków konsorcjum.
- 120 Ponadto, o ile REA utrzymuje, że sprawdziła, czy sporne dokumenty zawierają publicznie dostępne informacje, o tyle nie podniosła ona w zaskarżonej decyzji, że informacje wskazane w pkt 119 powyżej przedstawiają wartość dodaną w stosunku do publicznie dostępnych informacji, na których się opierają, w rozumieniu orzecznictwa wynikającego z wyroku z dnia 13 stycznia 2017 r., *Deza/ECHA* (T-189/14, EU:T:2017:4, pkt 60 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 121 W niniejszym postępowaniu agencja ta utrzymuje jedynie, że kompilacja informacji przedstawionych w dokumencie D 2.3 stanowi „pracę intelektualną” niedostępną dla osób nienależących do konsorcjum i że zawiera ona konkretne know-how jego członków. W tym względzie należy zaznaczyć, że choć prawdą jest, iż prace w zakresie systematyzowania publicznie dostępnych informacji mogą mieć pewną wartość handlową, to jednak trzeba przy tym wykazać, że usystematyzowaniu owych informacji towarzyszyły oceny prowadzące do nowych opinii naukowych lub do uwag dotyczących strategii wynalazczej mogących zapewnić przedsiębiorstwu przewagę handlową nad konkurentami i mające z tego powodu w sposób oczywisty poufny charakter (zob. podobnie wyrok z dnia 13 stycznia 2017 r., *Deza/ECHA*, T-189/14, EU:T:2017:4, pkt 67). Tymczasem REA nie wykazała, że owe prace intelektualne w zakresie kompilacji wykazują wartość dodaną w stosunku do publicznie dostępnych informacji w rozumieniu orzecznictwa przypomnianego w pkt 120 powyżej i że samo zadanie kompilacji tych informacji wymaga od członków konsorcjum szczególnego know-how, które stanowi dla nich zasługujący na ochronę interes handlowy w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001 (zob. podobnie wyrok z dnia 13 stycznia 2017 r., *Deza/ECHA*, T-189/14, EU:T:2017:4, pkt 65).

- 122 Należy zatem stwierdzić, że REA popełniła błąd, uznając w zaskarżonej decyzji, że odmowa dostępu do wskazanych w pkt 119 powyżej informacji zawartych w dokumentach D1.1, D 1.2 i D 2.3 była uzasadniona ochroną interesów handlowych członków konsorcjum.
- 123 Zawarty w zaskarżonej decyzji argument REA, zgodnie z którym konkurenci członków konsorcjum mogą czerpać korzyści z ujawnienia tych dokumentów, w szczególności będąc w stanie przewidzieć niedociągnięcia i strategie dotyczące przedmiotowego projektu w ramach opracowywania podobnych projektów lub wykorzystać know-how członków konsorcjum, nie może uzasadniać odmowy dostępu do informacji wskazanych w pkt 119 powyżej. Informacje te nie stanowią bowiem know-how czy specjalistycznej wiedzy członków konsorcjum i w zakresie, w jakim nie dotyczą one konkretnego zastosowania zasad prawnych i etycznych do rozpatrywanego projektu, nie stanowią one wrażliwych informacji handlowych, wobec czego ich ujawnienie nie może przysporzyć korzyści konkurentom członków konsorcjum. Informacje te nie są zatem objęte zakresem ochrony interesów handlowych zapewnionej w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.
- 124 Ponadto należy stwierdzić – jak czyni to skarżący – że REA nie wyjaśnia, w jaki sposób ujawnienie dokumentów D 1.1, D 1.2 i D 2.3 mogłoby, w szczególności w odniesieniu do informacji wskazanych w pkt 119 powyżej, konkretne i faktyczne naruszyć reputację członków konsorcjum. W każdym razie, jeżeli argument REA należy rozumieć w ten sposób, że okoliczność, iż przedmiotowy projekt wzbudza obawy natury etycznej i prawnej, może sama w sobie naruszyć reputację członków konsorcjum, którzy go stworzyli, to argumentu tego nie można uwzględnić. Z przedmiotu i celu projektu iBorderCtrl, które są publicznie znane – jak podnosi skarżący, odwołując się do informacji udostępnionych na stronie internetowej poświęconej omawianemu projektowi – można bowiem wywnioskować, że projekt ten polega na zastosowaniu innowacyjnych rozwiązań technologicznych opartych w szczególności na gromadzeniu informacji, wobec czego nie stanowi tajemnicy przedsiębiorstwa ani szczególnie chronionej informacji handlowej okoliczność, że system taki jak iBorderCtrl, podobnie jak każdy inny system oparty na takich innowacyjnych rozwiązaniach, może wzbudzać pewne obawy o charakterze prawnym i etycznym.
- 125 Z powyższego wynika, że REA niesłusznie uznała, iż wszystkie informacje zawarte w dokumentach D 1.1, D 1.2 i D 2.3 należą do dziedziny interesów handlowych członków konsorcjum, i odmówiła dostępu do całości tych dokumentów. Badane zastrzeżenie jest zatem częściowo zasadne.

ii) W przedmiocie dokumentu D 1.3 (Doradca ds. etyki)

- 126 Zdaniem skarżącego opublikowanie zanonimizowanej, pozbawionej danych osobowych wersji objętego wnioskiem dokumentu D 1.3 dotyczącego mianowania zewnętrznego doradcy ds. etyki nie może naruszyć interesów handlowych członków konsorcjum.
- 127 REA podnosi, że ujawnienie zawartych w dokumencie D 1.3 danych, które mogą zostać wykorzystane do zidentyfikowania doradcy ds. etyki i które dotyczą prawie całego dokumentu, takich jak szczegółowy opis doświadczenia zawodowego tego doradcy czy jego życiorys, może naruszać jego niezależność oraz interesy handlowe.
- 128 W tym względzie należy zauważyć, że w zaskarżonej decyzji REA wskazała, iż dokument D 1.3, podobnie jak dokumenty D 1.1, D 1.2 i D 2.3, zawiera oceny etyczne i prawne narzędzi, komponentów technologicznych i metodologii opracowanych w ramach projektu. Tymczasem

z treści tego dokumentu wynika w oczywisty sposób, że tak nie jest. Jak wskazuje bowiem REA w niniejszej sprawie, dokument D 1.3 zawiera szczegółowy życiorys zewnętrznego doradcy ds. etyki oraz pismo, w którym akceptuje on zadania powierzone mu przez konsorcjum.

- 129 Zaskarżona decyzja nie zawiera żadnego innego uzasadnienia dotyczącego odmowy dostępu do dokumentu D 1.3, a w szczególności nie przedstawiono żadnego argumentu na poparcie twierdzenia, że ujawnienie wspomnianego dokumentu po usunięciu z niego danych osobowych, na co skarżący wyraził zgodę w ponownym wniosku, nie jest możliwe. Podniesiony w tym względzie przez REA w trakcie niniejszego postępowania argument, zgodnie z którym ujawnienie danych umożliwiających zidentyfikowanie doradcy ds. etyki naruszyłoby jego niezależność oraz interesy handlowe, nie figuruje w zaskarżonej decyzji, która odnosi się wyłącznie do interesów handlowych członków konsorcjum. Tymczasem, jak wynika z dokumentu D 1.3, doradca ds. etyki, o którym mowa, nie jest zatrudniony przez żadnego z członków konsorcjum i jest osobą od nich niezależną. Jego interesów handlowych nie należy zatem mylić z interesami członków konsorcjum.
- 130 Ponadto należy zauważyć, że w zaskarżonej decyzji, w odpowiedzi na ponowny wniosek, w którym skarżący wyraził zgodę na utajnienie danych osobowych w objętych wnioskiem dokumentach, nie wskazano, że dokument D 1.3 jest w całości objęty wyjątkiem przewidzianym w art. 4 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 1049/2001. W zaskarżonej decyzji powołano się bowiem jedynie na wyjątek przewidziany w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze tego rozporządzenia. Ponadto zaskarżona decyzja nie zawiera żadnej wzmianki o niemożności przyznania częściowego dostępu ze względu na to, że dokument, z którego usunięto dane osobowe, nie byłby w żaden sposób przydatny dla skarżącego. W każdym razie, nawet przy założeniu, że było tak w przypadku wszystkich informacji zawartych w życiorysie doradcy ds. etyki, REA nie wyjaśnia w szczególności, w jaki sposób okoliczność taka odnosi się do innych informacji zawartych w dokumencie D 1.3, w szczególności zaś do opisu zadań powierzonych doradcy ds. etyki przez członków konsorcjum.
- 131 Wynika z tego, że uzasadnienie przedstawione w zaskarżonej decyzji nie pozwala oprzeć odmowy dostępu do dokumentu D 1.3 wyłącznie na art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. Badane zastrzeżenie jest zatem zasadne.

iii) W przedmiocie dokumentu D 2.1 (Sprawozdanie z analizy wymogów)

- 132 Skarżący podnosi, że procedury ochrony granic w państwach członkowskich oraz związane z nimi wymogi opisane w dokumencie D 2.1 nie stanowią tajemnicy handlowej, lecz kwestię publiczną. REA niesłusznie uznała za tajemnicę handlową każdą informację, która mogłaby być użyteczna dla konkurentów partnerów konsorcjum prowadzących działalność handlową, mimo iż nie podniosła ona, że analiza ta odzwierciedla naukowe know-how danej osoby ani że zawiera ona informacje na temat metod produkcji i analizy, których publikacja nieuchronnie skutkowałaby poważnym naruszeniem interesów członka konsorcjum. W każdym razie uzasadniałoby to jedynie utajnienie stosownych fragmentów.
- 133 REA podnosi, że dokument D 2.1, opracowany w 2016 r., szczegółowo przedstawia procedury ochrony granic w pilotażowych państwach członkowskich i podsumowuje wymogi dotyczące użytkowników w okresie poprzedzającym ich przybycie na terytorium Unii oraz etapy weryfikacji przeszłości i kontroli granicznej. Dokument ten zawiera metodę oceny dochodzenia i wnioski. Kompilacja tych informacji zawiera szczególne know-how członków konsorcjum. Konkurenci odnieśliby korzyści z ujawnienia takich informacji również dlatego, że dowiedzieliby się, jakie

podejście jest stosowane przez jednego z członków konsorcjum. Wbrew twierdzeniom skarżącego ochrona przyznana przez rozporządzenie nr 1049/2001 wykracza poza same „tajemnice handlowe”.

- 134 Po zapoznaniu się ze spornym dokumentem Sąd stwierdza, że przedstawia on w szczególności – jak wynika z zaskarżonej decyzji – rozwiązania technologiczne (na przykład biometryczne technologie identyfikacji) i definicję ogólnej architektury projektu iBorderCtrl, stwarzając w ten sposób ogólne ramy dla poszczególnych modułów, w tym funkcjonalności sprzętu i oprogramowania wchodzących docelowo w skład całego systemu.
- 135 Informacje te stanowią know-how członków konsorcjum i dotyczą metodologii, technik i strategii, które opracowali oni na potrzeby projektu. REA nie popełniła zatem błędu, uznając w zaskarżonej decyzji, że ich ujawnienie może skutkować konkretnym i faktycznym naruszeniem interesów handlowych członków konsorcjum, ponieważ umożliwiłoby ono ich konkurentom czerpanie nienależnej korzyści z ich know-how mającego wartość handlową.
- 136 Jednakże z treści tego dokumentu wynika, że zawiera on również informacje inne niż te dotyczące metodologii, techniki i szczególnych strategii projektu iBorderCtrl.
- 137 Jak wynika bowiem z samego tego dokumentu, zawarta w nim analiza została przeprowadzona w trzech etapach, z których pierwszy polega na opisie i analizie pojęć leżących u podstaw zarządzania granicami oraz zawiera przegląd problemów operacyjnych użytkowników końcowych w ich kontekście geograficznym. W tym kontekście szczegółowo określone zostały zwłaszcza procedury ochrony granic w państwach członkowskich, których dotyczy etap badawczy projektu. Jak podnosi skarżący, procedury te, jak również związane z nimi wymogi, nie stanowią tajemnicy handlowej członków konsorcjum, lecz są kwestią publiczną. Drugi etap polega na przeglądzie „stanu zaawansowania” różnych technologii, a w jednej z jego części przedstawiono – jak sugeruje tytuł tej części dokumentu – aktualny stan rozwoju technologicznego w dziedzinach, których dotyczy projekt.
- 138 Chociaż analizy te stanowią wstępne etapy badania konkretnych wymogów w odniesieniu do projektu iBorderCtrl, biorąc pod uwagę w szczególności zidentyfikowane w związku z tym koncepcje oraz w porównaniu z już istniejącymi technologiami, i niezaprzeczalnie stanowią przesłankę do przeprowadzenia analizy architektury tego systemu, jego metodologii i narzędzi wskazanych w pkt 134 i 135 powyżej, to jednak znaczna część tych analiz nie zawiera informacji dotyczących know-how członków konsorcjum, ich wiedzy wewnętrznej czy doświadczenia zawodowego. Sam fakt, że wskazane elementy pozwoliłyby ewentualnie określić istniejące wcześniej technologie, których zastosowanie lub rozwój wzięto pod uwagę w ramach rozważań nad koncepcją systemu w ramach projektu iBorderCtrl, nie pozwala wykazać, że elementy te stanowią know-how członków konsorcjum. Ponadto skarżący wskazuje, że „podejście” zastosowane w ramach projektu może już zostać wywiedzione z publicznie dostępnych informacji, co REA przyznaje, potwierdzając, że informacje udostępnione publicznie poprzez komunikat konsorcjum dotyczący funkcjonowania systemu pozwalają dowiedzieć się, w jaki sposób funkcjonować ma system pilotażowy.
- 139 Fakt, że informacje zawarte w dokumencie D 2.1, o których mowa w pkt 137 powyżej, nie stanowią naukowego know-how członków konsorcjum ani ich wiedzy wewnętrznej, znajduje potwierdzenie w tym, że wskazane części analiz opierają się na powszechnie dostępnych źródłach, w tym publikacjach akademickich i informacjach rozpowszechnianych w Internecie, wymienionych w części dokumentu zatytułowanej „Odniesienia”.

140 Ponadto prawdą jest, jak twierdzi REA, że opracowanie metodologii dochodzeń lub oceny uzyskanych dzięki nim danych oraz wyciągnięte z niego wnioski w odniesieniu do rozwoju projektu iBorderCtrl zawierają konkretne know-how członków konsorcjum. Nie jest tak jednak w przypadku informacji wskazanych w pkt 137 powyżej, ponieważ żadna szczególna metodologia dotycząca ich kompilacji nie została wskazana w zaskarżonej decyzji ani nie wynika z samego omawianego dokumentu. W trakcie niniejszego postępowania REA podniosła, że kompilacja informacji zawartych w dokumencie D2.1 zawierała szczególne know-how członków konsorcjum. O ile prawdą jest – jak przypomniano w pkt 121 powyżej – że prace w zakresie systematyzowania publicznie dostępnych informacji mogą mieć pewną wartość handlową, o tyle REA nie wykazała, że w niniejszym przypadku kompilacja publicznie dostępnych informacji wykazuje wartość dodaną w rozumieniu orzecznictwa przypomnianego w pkt 120 powyżej i że samo zadanie polegające na kompilacji tych informacji wymaga posiadania przez członków konsorcjum szczególnego know-how, stanowiącego ich interes handlowy zasługujący na ochronę na podstawie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.

141 Należy wreszcie stwierdzić, że – jak podnosi sama REA – w ramach częściowego dostępu do dokumentu D 3.1 informacja o podobnym charakterze, czyli informacja dotycząca ogólnego opisu wcześniej istniejących technik i technologii (na przykład czujników biometrycznych) związanych z urządzeniami do gromadzenia danych, została skarżącemu udostępniona.

142 Z powyższych rozważań wynika, że REA niesłusznie uznała, iż wszystkie informacje zawarte w dokumencie D 2.1 należą do dziedziny interesów handlowych członków konsorcjum, i odmówiła dostępu do całości tych dokumentów. Badane zastrzeżenie jest zatem częściowo zasadne.

iv) W przedmiocie dokumentu D 2.2 (Architektura referencyjna i specyfikacja komponentów)

143 Zdaniem skarżącego zaskarżona decyzja nie jest zasadna w odniesieniu do odmowy ujawnienia dokumentu D 2.2, ponieważ z „charakteru technicznego” dokumentu nie można wywieść, że siłą rzeczy zawiera on „informacje wrażliwe”. REA nie przedstawiła zatem żadnej okoliczności faktycznej, z której wynikałoby, że ujawnienie tego dokumentu naruszyłoby interesy handlowe członka konsorcjum.

144 REA podnosi, że dokument D 2.2 szczegółowo opisuje, w jaki sposób wymogi techniczne są wdrażane w odniesieniu do siedmiu technologii opracowanych w ramach projektu. Ponadto w szczegółowy sposób przedstawiono w nim ogólną architekturę funkcjonalną sprzętu i oprogramowania. Na potrzeby przyszłych procedur testowych zidentyfikowano wreszcie przypadki wykorzystania w odniesieniu do różnych kategorii podróżnych. Ze względu na swój techniczny charakter dokument ten zawiera informacje wrażliwe, ponieważ konkurenci, którzy nie dysponują takimi informacjami, uzyskaliby korzyści z ich ujawnienia. Chociaż skarżący słusznie stwierdza, że informacje udostępnione publicznie w komunikacie konsorcjum dotyczącym funkcjonowania systemu pozwalają na ustalenie, w jaki sposób funkcjonować ma system pilotażowy, to jednak informacje te nie obejmują wymogów technicznych, w tym specyfikacji, jak również architektury i związanych z nimi metodologii, które miałyby znaczenie handlowe.

- 145 Po zapoznaniu się z badanym dokumentem Sąd stwierdza, że podobnie jak dokument D 2.1 – jak wskazała REA w zaskarżonej decyzji – przedstawia on rozwiązania technologiczne i definiuje ogólną architekturę całego projektu iBorderCtrl, określając tym samym ogólne ramy dla poszczególnych modułów, w tym funkcje sprzętu i oprogramowania wchodzących docelowo w skład całego systemu.
- 146 Informacje te stanowią know-how członków konsorcjum i dotyczą metodologii, technik i strategii, które opracowali oni na potrzeby projektu. REA nie popełniła zatem błędu, uznając w zaskarżonej decyzji, że ich ujawnienie może skutkować konkretnym i faktycznym naruszeniem interesów handlowych członków konsorcjum, ponieważ umożliwiłoby ono ich konkurentom czerpanie nienależnej korzyści z ich know-how mającego wartość handlową.
- 147 Jednakże ze wspomnianego dokumentu wynika, że w ramach zawartej w nim analizy wzięto pod uwagę analizy przeprowadzone w ramach sprawozdania stanowiącego dokument D 2.1 i niektóre oceny prawne będące przedmiotem dokumentu D 2.3. W konsekwencji odmowa częściowego dostępu do zawartych w dokumentach D 2.1 i D 2.3 informacji, o których mowa w pkt 137 i 119 powyżej i które zostały powtórzone lub streszczone do celów dokumentu D 2.2, lub do informacji o takim samym zakresie lub charakterze nie jest uzasadniona ochroną interesów handlowych członków konsorcjum. Badane zastrzeżenie jest zatem częściowo zasadne.
- v) W przedmiocie dokumentu D 3.1 (Urządzenia do gromadzenia danych – specyfikacja)*
- 148 Dokument D 3.1 został ujawniony w zakresie, w jakim dotyczy ogólnego opisu technik i technologii (na przykład czujników biometrycznych) związanych z urządzeniami do gromadzenia danych (zob. pkt 141 powyżej). Został on przekazany skarżącemu w wersji częściowo utajnionej.
- 149 Zdaniem skarżącego zaskarżona decyzja nie jest zasadna w odniesieniu do odmowy ujawnienia dokumentu D 3.1 w całości, ponieważ z „charakteru technicznego” dokumentu nie można wywieść, że siłą rzeczy zawiera on „informacje wrażliwe”. REA nie przedstawiła zatem żadnej okoliczności faktycznej, z której wynikałoby, że ujawnienie tego dokumentu naruszyłoby interesy handlowe członka konsorcjum.
- 150 REA utrzymuje, że części dokumentu D 3.1 szczegółowo opisujące wykorzystane w projekcie techniki i technologie nie zostały udostępnione, ponieważ ze względu na swój charakter techniczny dotyczą one informacji wrażliwych, z których w przypadku ujawnienia skorzystałby konkurenci niedysponujący takimi informacjami.
- 151 Po zapoznaniu się z nieujawnionymi fragmentami dokumentu D 3.1 Sąd stwierdza, że zawierają one szczegółowy opis różnych technik i technologii, jak podnosi REA. Jednakże, po pierwsze, jak twierdzi skarżący, mniej lub bardziej techniczny charakter spornych informacji, na który REA powołała się w uzasadnieniu odmowy dostępu do tych informacji, nie jest sam w sobie decydujący dla oceny, czy wchodzi one w zakres interesów handlowych w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.
- 152 Po drugie, wbrew stanowisku REA, z informacji zawartych w utajnionych częściach dokumentu D 3.1 nie wynika, że wszystkie opisane w nich techniki i technologie są tymi, które rzeczywiście wykorzystano przy realizacji projektu iBorderCtrl. Informacje te zawierają bowiem opis technik i technologii dostępnych na rynku i potencjalnie przydatnych do opracowania architektury systemu iBorderCtrl. Ponadto utajnione fragmenty zawierają również zalecenia co do wyboru

dostępnych technologii i technik optymalnych dla architektury systemu iBorderCtrl w świetle właściwych wymogów technicznych. O ile te ostatnie oceny odzwierciedlają know-how członków konsorcjum, w szczególności w zakresie, w jakim – jak wskazano w tym dokumencie – ich doświadczenie jest połączone z uzyskanymi informacjami publicznymi lub w jakim kryteria oceny zostały opracowane konkretnie przez członków konsorcjum, wobec czego ich ujawnienie może stanowić konkretne i faktyczne naruszenie interesów handlowych członków konsorcjum, o tyle nie jest tak w przypadku obiektywnych opisów technik i technologii dostępnych na rynku.

153 Opisy te są zresztą przynajmniej częściowo oparte na publicznie dostępnych źródłach, w szczególności na publikacjach naukowych lub na informacjach rozpowszechnianych w Internecie. REA nie podnosi, że kompilacja tych publicznie dostępnych informacji tworzy wartość dodaną w rozumieniu orzecznictwa przypomnianego w pkt 120 i 121 powyżej.

154 Z powyższych rozważań wynika, że REA niesłusznie uznała, iż wszystkie informacje zawarte w utajnionych częściach dokumentu D 3.1 należą do dziedziny interesów handlowych członków konsorcjum, i odmówiła dostępu do nich. Badane zastrzeżenie, w ramach którego skarżący kwestionuje odmowę dostępu do utajnionych fragmentów dokumentu D 3.1, jest zatem częściowo zasadne.

vi) W przedmiocie dokumentów D 7.3 (Plan upowszechniania i komunikacji) i D 7.8 (Plan upowszechniania i komunikacji 2)

155 W zaskarżonej decyzji przyznano częściowy dostęp do dokumentów D 7.3 i D 7.8, które zostały zatem przekazane skarżącemu w wersjach częściowo utajnionych.

156 Na wstępie należy zauważyć, że pismem z dnia 23 marca 2021 r. skarżący poinformował Sąd, że własnymi siłami „usunął” zaciemnienia fragmentów dokumentu D 7.3, który został w związku z tym załączony do jego pisma. Na podstawie otrzymanego w ten sposób tekstu przedstawił on pewne uwagi na poparcie zarzutu pierwszego i powtórzył swój argument, zgodnie z którym w każdym wypadku istnieje nadrzędny interes publiczny uzasadniający pełne ujawnienie tego dokumentu.

157 W piśmie z dnia 20 maja 2021 r. REA przedstawiła swoje uwagi w przedmiocie argumentów skarżącego, w ramach których wskazała ona w szczególności, że skarżący opublikował na swej stronie internetowej pełną wersję dokumentu D 7.3, uzyskaną po usunięciu owych zaciemnień przez samego skarżącego.

158 W tym względzie należy podkreślić, iż fakt, że skarżący własnymi siłami uzyskał dostęp do utajnionych fragmentów dokumentu D 7.3 i tym samym zapoznał się z informacjami, do których REA odmówiła mu dostępu w zaskarżonej decyzji, oraz że opublikował on ten dokument na swej stronie internetowej, nie pozwala uznać, że nie miał lub już nie ma on interesu w domaganiu się stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w tym zakresie. Co prawda, postępując w ten sposób, skarżący nie uszanował przewidzianych w prawie Unii procedur w dziedzinie dostępu do dokumentów i nie oczekiwał również na rozstrzygnięcie niniejszego sporu, aby dowiedzieć się, czy mógł on w sposób zgodny z prawem uzyskać dostęp do pełnej wersji omawianego dokumentu. Jednakże sama ta okoliczność, jakkolwiek zasługuje ona na krytykę, nie podważa interesu skarżącego w uzyskaniu stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w tym zakresie, zważywszy, że sprawcą ujawnienia spornych informacji nie jest REA, która w ten sposób uznałaby istnienie interesu publicznego w ujawnieniu takich informacji. Skarżący ma więc prawo oczekiwać od Sądu rozstrzygnięcia w przedmiocie zgodności z prawem tej niekorzystnej dla niego

decyzji, ponieważ REA nie wycofała jej w sposób formalny i przyznała skarżącemu jedynie częściowy dostęp do objętego wnioskiem dokumentu, na podstawie wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. Zachowanie skarżącego w odniesieniu do omawianego dokumentu nie ma znaczenia dla oceny jego interesu w stwierdzeniu nieważności takiej decyzji (zob. podobnie wyroki: z dnia 4 września 2018 r., ClientEarth/Komisja, C-57/16 P, EU:C:2018:660, pkt 45 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 21 stycznia 2021 r., Leino-Sandberg/Parlament, C-761/18 P, EU:C:2021:52, pkt 33, 45–48; z dnia 22 marca 2011 r., Access Info Europe/Rada, T-233/09, EU:T:2011:105, pkt 33–36 i przytoczone tam orzecznictwo).

- 159 Z powyższych rozważań wynika, że nawet jeśli skarżący mógł zapoznać się z informacjami, których udostępnienia REA mu odmówiła, to i tak ma on interes prawny w uzyskaniu stwierdzenia nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim REA odmówiła mu dostępu do utajnionych części dokumentu D 7.3.
- 160 Jednakże należy również podkreślić, że okoliczność, iż skarżący zdołał własnymi siłami „usunąć” zaciemnienia fragmentów tekstu w dokumencie D 7.3, nie ma żadnego wpływu na zgodność z prawem zaskarżonej decyzji w tym zakresie ani na kontrolę sądową przeprowadzaną przez Sąd w odniesieniu do tej kwestii.
- 161 W celu zakwestionowania odmowy dostępu do utajnionych fragmentów dokumentów D 7.3 i D 7.8 skarżący podnosi, że uzasadniona ochrona interesów handlowych nie może zostać rozszerzona do tego stopnia, aby obejmowała ona informacje niezwiązane z przedsiębiorstwem, które nie stanowią „tajemnic handlowych”, takie jak w szczególności strategia komunikacyjna. Tak więc zwykle dyskusje prowadzone w celach promocyjnych, w tym zawarte w utajnionych częściach dokumentów D 7.3 i D 7.8 dyskusje z instytucjami publicznymi i przedstawicielami społeczeństwa, nie stanowią tajemnicy handlowej.
- 162 Zdaniem REA dokument D 7.3, którego celem jest ustalenie, w jaki sposób projekt jest upowszechniany i podawany do wiadomości publicznej, w znacznej części został ujawniony. Jedynie niektóre sekcje tego dokumentu, w których członkowie konsorcjum przedstawili szczegółowe informacje na temat szczególnych relacji, jakie utrzymywali z wybranymi partnerami handlowymi lub akademickimi, zostały zaciemnione, ponieważ zawierają one informacje szczególnie chronione, które konkurenci mogliby wykorzystywać na swoją korzyść (na przykład poprzez kontaktowanie się z tymi partnerami).
- 163 Ponieważ dokument D 7.8, do którego również przyznano dostęp częściowy, stanowi zmodyfikowaną wersję dokumentu D 7.3 opracowaną rok później, powody nierozpowszechniania zawartych w nim informacji są takie same jak powody odnoszące się do dokumentu D 7.3.
- 164 Po zapoznaniu się z utajnionymi fragmentami dokumentów D 7.3 i D 7.8 Sąd stwierdza z jednej strony, że zawierają one strategię komunikacji z partnerami handlowymi w celu ewentualnej przyszłej współpracy. Tego rodzaju informacje należą do dziedziny interesów handlowych członków konsorcjum, ponieważ dotyczą one ich strategii handlowej, a ponadto pozwalają wywnioskować, jakie konkretnie narzędzia lub technologie planuje się zastosować w ramach projektu iBorderCtrl. REA nie popełniła więc błędu, gdy uznała w zaskarżonej decyzji, że ich ujawnienie mogłoby konkretnie i rzeczywiście naruszyć interesy handlowe członków konsorcjum.

165 Z drugiej strony utajnione informacje dotyczą upowszechnienia i promowania samego projektu iBorderCtrl oraz jego wyników wśród zainteresowanych stron innych niż potencjalni partnerzy handlowi. W tym względzie należy zauważyć, że REA nie wyjaśnia, z jakiego powodu utajnione informacje w dokumentach D 7.3 i D 7.8 są informacjami bardziej „wrażliwymi” niż informacje o tym samym charakterze, które zostały ujawnione skarżącemu. REA nie wyjaśnia też, w jaki sposób ów „wrażliwy” charakter owych informacji, nawet jeśli zostanie on wykazany, mógłby uzasadniać włączenie ich do dziedziny interesów handlowych członków konsorcjum, mimo że agencja ta przyznaje, iż stosunki, których dotyczy wskazana działalność promocyjna i informacyjna, nie dotyczą negocjacji związanych ze sprzedażą lub udzielaniem licencji. Ponadto po zapoznaniu się z utajnionymi fragmentami omawianego dokumentu Sąd stwierdza, że działania promocyjne i informacyjne, o których mowa w ujawnionych częściach tego dokumentu oraz w większości jego utajnionych fragmentów, najwyraźniej służą realizacji tego samego celu, a mianowicie upowszechnieniu w możliwie najszerszym zakresie informacji o projekcie i zaproponowanych w nim rozwiązaniach technologicznych. Sama podniesiona przez REA okoliczność, że dzięki wykorzystaniu ujawnionych w ten sposób informacji konkurenci mogliby promować swoje systemy wśród tych samych zainteresowanych stron, nie wystarczy, by stwierdzić, że informacje te należą do dziedziny interesów handlowych członków konsorcjum.

166 Ponadto Sąd stwierdza, że niektóre informacje zawarte w utajnionych częściach dokumentów D 7.3 i D 7.8 wynikają z ocen etycznych i prawnych sformułowanych w dokumentach D 1.2 i D 2.3. Tak więc w zakresie, w jakim wspomniane utajnione fragmenty stanowią powtórzenie lub streszczenie informacji, o których mowa w pkt 119 powyżej, nie mogą one być objęte wyjątkiem przewidzianym w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.

167 Z powyższych rozważań wynika, że REA niesłusznie uznała, iż wszystkie informacje zawarte w utajnionych częściach dokumentów D 7.3 i D 7.8 należą do dziedziny interesów handlowych członków konsorcjum, i odmówiła dostępu do nich. Badane zastrzeżenie, w ramach którego skarżący kwestionuje odmowę dostępu do utajnionych fragmentów dokumentów D 7.3 i D 7.8, jest zatem częściowo zasadne.

vii) W przedmiocie dokumentu D 8.1 (Plan zarządzania jakością)

168 Skarżący podnosi, iż REA nie wykazała, że dokument D 8.1 zawiera tajemnicę handlową partnera konsorcjum, że odzwierciedla on naukowe know-how danej osoby ani że zawiera informacje na temat metod produkcji i analizy, których publikacja nieuchronnie spowodowałaby poważne naruszenie interesów członka konsorcjum. Wobec tego należało ujawnić przynajmniej fragmenty tego dokumentu.

169 REA utrzymuje, że dokument D 8.1 zawiera informacje dotyczące wewnętrznej organizacji konsorcjum i sposobu jego funkcjonowania podczas realizacji projektu, a mianowicie w szczególności informacje na temat organizacji projektu i zakresu obowiązków, procedury kontroli jakości, procesu podejmowania decyzji i przepływu informacji między partnerami. Dokument ten określa również narzędzia informatyczne wykorzystane w ramach projektu do celów zarządzania nim. W załącznikach do tego dokumentu przedstawiono wreszcie wzory dokumentów wykorzystanych przez konsorcjum w odniesieniu do wyników prac, sprawozdań cząstkowych, porządku obrad na zebraniach oraz protokołów. Ujawnienie tych informacji naruszyłoby ochronę interesów handlowych zainteresowanych osób i przyniosłoby korzyść konkurentom, którzy chcieliby wdrożyć podobny projekt w przyszłości, ponieważ mogliby oni wykorzystać wyniki prac członków konsorcjum.

- 170 Po zapoznaniu się z dokumentem D 8.1 Sąd stwierdza, że zawiera on – jak zostało to podkreślone w zaskarżonej decyzji – informacje dotyczące struktury zarządzania projektem, a także planowania działań technicznych aż do ostatecznego dostarczenia wyników oraz określa procedury kontroli jakości projektu, role i obowiązki w odniesieniu do rozwoju każdego z elementów technologicznych.
- 171 Na potrzeby przedstawienia planu zarządzania jakością omawiany dokument opisuje szczegółowo między innymi strukturę zarządzania jakością projektu i podział obowiązków między różne osoby i organy konsorcjum, metodologię, kryteria i procedury opracowane na użytek oceny jakości wyników projektu w odniesieniu do poszczególnych jego komponentów, takich jak kluczowe wskaźniki wydajności, a także zarządzanie ryzykiem. Wszystkie te informacje stanowią know-how członków konsorcjum i podkreślają ich doświadczenie w dziedzinie zarządzania jakością projektu. Ponadto opisy różnych dokonań naukowych i technologicznych zawierają odniesienia do technik i funkcji związanych konkretnie z rzeczonym projektem, a tym samym odzwierciedlają ogólną architekturę systemu stworzoną przez członków konsorcjum. Informacje te wchodzą zatem w zakres ich naukowego know-how.
- 172 Wynika z tego, że wszystkie informacje zawarte w dokumencie D 8.1 należą do dziedziny interesów handlowych członków konsorcjum w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. REA nie popełniła więc błędu, uznając w zaskarżonej decyzji, że ich ujawnienie może skutkować konkretnym i faktycznym naruszeniem interesów handlowych członków konsorcjum, ponieważ umożliwiłoby ono ich konkurentom czerpanie nienależnej korzyści z ich know-how mającego wartość handlową.
- 173 Badane zastrzeżenie należy zatem oddalić.

viii) W przedmiocie dokumentów D 8.3 (Okresowe sprawozdanie z postępów), D 8.4 (Sprawozdanie roczne), D 8.5 (Okresowe sprawozdanie z postępów 2) i D 8.7 (Sprawozdanie roczne 2)

- 174 Skarżący podnosi, iż REA nie wykazała, że dokumenty „opisowe” D 8.3, D 8.4, D 8.5 i D 8.7 zawierają tajemnicę handlową partnera konsorcjum, że odzwierciedlają on naukowe know-how danej osoby ani że zawierają informacje na temat metod produkcji i analizy, których publikacja nieuchronnie spowodowałaby poważne naruszenie interesów członka konsorcjum. Wobec tego należało ujawnić przynajmniej fragmenty wskazanych dokumentów.
- 175 REA utrzymuje, że dokumenty D 8.3, D 8.4, D 8.5 i D 8.7 zawierają informacje dotyczące stanu zaawansowania projektu w odniesieniu do poszczególnych etapów prac, przy czym wyniki techniczne zostały opisane w powiązaniu z właściwymi dla projektu wskaźnikami wydajności. Ponadto przedstawiono w nich ryzyka projektu i środki ochronne oraz opisano zwięźle przyszłe etapy techniczne. Wreszcie, dokumenty te zawierają bardzo szczegółowy przegląd wykorzystania zasobów przez każdego z partnerów i na każdym z etapów prac, przy czym wskazano również zadania zakończone. Podsumowując, dokumenty te zawierają informacje techniczne i finansowe, a konkurenci czerpaliby korzyści z dostępu do nich, ponieważ mogliby wyciągnąć wnioski z przyjętych środków i uniknąć etapów, które okazały się nieistotne lub zbędne, co pozwoliłoby im na oszacowanie i obniżenie kosztów inwestycji, jak też przyspieszenie testów czy procesu opracowywania porównywalnej technologii.

- 176 Po zapoznaniu się z dokumentami D 8.3, D 8.4, D 8.5 i D 8.7 Sąd stwierdza, że opisują one, jak wynika z zaskarżonej decyzji, stan zaawansowania technicznego projektu dla poszczególnych etapów prac po 6, 12, 18 i 24 miesiącach w odniesieniu do różnych dokonań naukowych i technologicznych w ramach tego projektu.
- 177 Aby przedstawić ten stan zaawansowania projektu, omawiane dokumenty zawierają szczegółowy opis strategii opracowanej przez członków konsorcjum w celu realizacji przedmiotowego projektu, w tym szczegółowy opis zadań wykonanych w danym okresie i podział zadań między członków konsorcjum, a także metodologie opracowane na potrzeby monitorowania tego stanu zaawansowania, które to informacje stanowią know-how członków konsorcjum. Ponadto opisy różnych dokonań naukowych i technologicznych zawierają odniesienia do technik, narzędzi i funkcji związanych konkretnie z rzeczonym projektem, a tym samym odzwierciedlają ogólną architekturę systemu stworzoną przez członków konsorcjum. Informacje te wchodzi zatem w zakres ich naukowego know-how.
- 178 Całość informacji zawartych w dokumentach D 8.3, D 8.4, D 8.5 i D 8.7 należy zatem do dziedziny interesów handlowych członków konsorcjum w rozumieniu art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. REA nie popełniła więc błędu, uznając w zaskarżonej decyzji, że ich ujawnienie może skutkować konkretnym i faktycznym naruszeniem interesów handlowych członków konsorcjum, ponieważ umożliwiłoby ono ich konkurentom czerpanie nienależnej korzyści z ich know-how mającego wartość handlową.
- 179 Badane zastrzeżenie należy zatem oddalić.

3) Wnioski w przedmiocie części pierwszej zarzutu pierwszego

- 180 W związku z powyższym należy uwzględnić część pierwszą zarzutu pierwszego w odniesieniu do odmowy pełnego dostępu do dokumentu D 1.3, odmowy częściowego dostępu do dokumentów D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 i D 2.3, a także odmowy udzielenia w szerszym zakresie dostępu do dokumentów D 3.1, D 7.3 i D 7.8, oraz oddalić tę część badanego zarzutu w odniesieniu do odmowy dostępu do dokumentów D 8.1, D 8.3, D 8.4, D 8.5 i D 8.7. Należy jednak przypomnieć, że nie jest zadaniem Sądu zastępowanie REA i wskazywanie konkretnych części dokumentów, do których należało udzielić dostępu, gdyż to agencja ta jest zobowiązana do uwzględnienia przy wykonywaniu niniejszego wyroku przedstawionego w nim przez Sąd uzasadnienia odnoszącego się do tej kwestii (zob. podobnie wyrok z dnia 9 września 2014 r., MasterCard i in./Komisja, T-516/11, niepublikowany, EU:T:2014:759, pkt 95 i przytoczone tam orzecznictwo).

C. W przedmiocie części drugiej zarzutu pierwszego, dotyczącej istnienia nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu objętych wnioskiem dokumentów

- 181 Skarżący podnosi, że istnieje szereg interesów publicznych przemawiających za ujawnieniem objętych wnioskiem dokumentów w całości. Po pierwsze, należy zapewnić ogólny dostęp społeczeństwa do wyników badań finansowanych ze środków publicznych. Po drugie, istnieje interes naukowy w ujawnieniu, ponieważ jedynie wyniki badań, które zostaną poddane dyskusji, krytyce i testom i które mogą zostać odtworzone przez innych, można uznać za naukowe. Po trzecie, istnieje również interes publiczny w ujawnieniu, ponieważ z punktu widzenia etycznego i z punktu widzenia praw podstawowych projekt iBorderCtrl jest szczególnie dyskusyjny. Po czwarte, istnieje medialny interes w ujawnieniu dokumentów, o czym świadczy duża liczba reportaży dotyczących projektu iBorderCtrl. Po piąte, istnieje interes polityczny i demokratyczny

w ujawnieniu dokumentów projektu iBorderCtrl, którego zastosowanie w praktyce wymagać będzie, na kolejnym etapie, stworzenia odpowiedniej podstawy prawnej. Po szóste, istnieje interes budżetowy w tym, aby uniknąć inwestowania jakichkolwiek środków finansowych w badania nad techniką, której wykorzystanie jest nielegalne w obecnym stanie prawa i która ze względów politycznych nie powinna być wykorzystywana.

- 182 Co się tyczy wyważenia wchodzących w grę interesów, skarżący podnosi z jednej strony, że interesy handlowe członków konsorcjum „nie mają szczególnie dużej wagi”: po pierwsze, duża liczba informacji na temat projektu iBorderCtrl jest już publicznie znana lub została ujawniona; po drugie, wątpliwe jest, czy objęte wnioskiem dokumenty w ogóle zawierałyby tajemnice handlowe, gdyby nie sposób, w jaki system iBorderCtrl został pomyślany, ponieważ wydaje się, że celem projektu nie jest opracowanie nowej technologii, ale raczej przetestowanie i połączenie technologii istniejących; po trzecie, ujawnienie dokumentów projektu nie narusza ochrony prawnej wykorzystanych komponentów lub całego systemu, który jest już chroniony patentami, a przepisów dotyczących własności intelektualnej kodów programowania, które mogą zostać opracowane w ramach projektu, nie narusza ujawnienie sprawozdań dotyczących projektu, wobec czego ich ujawnienie nie pozbawiłoby wartości ich wynalazków, nawet jeśli mogłoby osłabić pozycję konkurencyjną i perspektywy zysków niektórych członków konsorcjum. Z drugiej strony interes w zapewnieniu przejrzystości publicznej „ma natomiast większą wagę” przy ocenie kolidujących ze sobą interesów, ponieważ, po pierwsze, projekt jest w całości finansowany ze środków publicznych, po drugie zaś, jest on szczególnie wątpliwy i kontrowersyjny, a zatem wymaga rozstrzygnięcia zasadniczych kwestii dotyczących wykorzystania sztucznej inteligencji.
- 183 W każdym razie różne interesy publiczne przemawiające za ujawnieniem dokumentów, rozpatrywane łącznie, „mają większą wagę” niż interesy handlowe przemawiające za zachowaniem poufności.
- 184 REA kwestionuje argumenty skarżącego i utrzymuje, że nie wykazał on istnienia nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu dokumentów.
- 185 Zgodnie z art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia nr 1049/2001 instytucje odmawiają dostępu do dokumentu w przypadku, gdy ujawnienie go naruszyłoby w szczególności ochronę interesów handlowych określonej osoby fizycznej lub prawnej, „chyba że za ujawnieniem przemawia nadrzędny interes publiczny”. Wynika z tego, że instytucje Unii nie odmawiają dostępu do dokumentu, jeżeli jego ujawnienie jest uzasadnione nadrzędnym interesem publicznym, nawet jeśli mogłoby to naruszyć ochronę interesów handlowych określonej osoby fizycznej lub prawnej.
- 186 W tym kontekście należy wyważyć z jednej strony konkretny interes, który wymaga ochrony poprzez nieujawnienie danego dokumentu, a z drugiej strony w szczególności ogólny interes przemawiający za ujawnieniem tego dokumentu, z uwzględnieniem korzyści, które – jak stanowi motyw 2 rozporządzenia nr 1049/2001 – płyną z większej przejrzystości, czyli z bliższego uczestnictwa obywateli w procesie podejmowania decyzji, a także z większej legitymacji, skuteczności i odpowiedzialności administracji względem obywateli w systemie demokratycznym (zob. wyrok z dnia 21 października 2010 r., Agapiou Joséphidès/Komisja i EACEA, T-439/08, niepublikowany, EU:T:2010:442, pkt 136 i przytoczone tam orzecznictwo; zob. także wyrok z dnia 5 lutego 2018 r., PTC Therapeutics International/EMA, T-718/15, EU:T:2018:66, pkt 107).
- 187 To na wnioskodawcy ciąży obowiązek przedstawienia w sposób konkretny okoliczności, na których opiera się nadrzędny interes publiczny uzasadniający ujawnienie danych dokumentów (zob. wyroki: z dnia 14 listopada 2013 r., LPN i Finlandia/Komisja, C-514/11 P i C-605/11 P,

EU:C:2013:738, pkt 94 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 16 lipca 2015 r., ClientEarth/Komisja, C-612/13 P, EU:C:2015:486, pkt 90 i przytoczone tam orzecznictwo). To na podmiotach, które powołują się na istnienie nadrzędnego interesu publicznego w rozumieniu art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia nr 1049/2001, spoczywa bowiem obowiązek jego wykazania (wyrok z dnia 25 września 2014 r., Spirlea/Komisja, T-306/12, EU:T:2014:816, pkt 97).

- 188 Co prawda nadrzędny interes publiczny, który mógłby uzasadniać ujawnienie dokumentu, niekoniecznie musi się różnić od zasad leżących u podstaw rozporządzenia nr 1049/2001, jednakże rozważań o charakterze ogólnym nie można brać pod uwagę w celu uzasadnienia udzielenia dostępu do objętych wnioskiem dokumentów, które wymaga, aby zasada przejrzystości miała w danej sytuacji szczególną wagę, która mogłaby przeważać nad względami uzasadniającymi odmowę ujawnienia danych dokumentów (zob. podobnie wyroki: z dnia 14 listopada 2013 r., LPN i Finlandia/Komisja, C-514/11 P i C-605/11 P, EU:C:2013:738, pkt 92, 93 i przytoczone tam orzecznictwo; z dnia 16 lipca 2015 r., ClientEarth/Komisja, C-612/13 P, EU:C:2015:486, pkt 92, 93).
- 189 W ponownym wniosku skarżący powołał się na nadrzędny interes publiczny uzasadniający ujawnienie objętych wnioskiem dokumentów w postaci, po pierwsze, uzasadnionego interesu publicznego w uzyskaniu dostępu do wyników badań finansowanych ze środków publicznych, a po drugie, prawa społeczeństwa do uzyskania wiedzy o tym, czy opracowanie projektu, z którym wiążą się ewentualne nieetyczne lub nielegalne ingerencje w prawo do poszanowania życia prywatnego obywateli, jest finansowane ze środków publicznych, które to prawo umożliwia opartą na wszechstronnej wiedzy demokratyczną debatę publiczną na temat wdrażania kontrowersyjnych nowych systemów masowej kontroli, takich jak ten zaproponowany w ramach projektu iBorderCtrl.
- 190 W odpowiedzi na tę argumentację w zaskarżonej decyzji REA wskazuje z jednej strony, że gwarancja interesu publicznego w podaniu do wiadomości wyników przedmiotowego projektu jest zapewniona poprzez stworzenie spójnego zbioru strategii i narzędzi mających na celu upowszechnienie ostatecznych wyników projektów, zwykle za pomocą streszczeń zatwierdzonych przez REA, chroniących prawa własności intelektualnej konsorcjum, jak również inne interesy handlowe zainteresowanych osób, w tym w odniesieniu do dokumentów dotyczących oceny prawnej i etycznej przedmiotowego projektu, odnoszących się konkretnie do postępów technologicznych i naukowych, metod oraz wyników projektu. Z drugiej strony projekt iBorderCtrl jest będącym w trakcie realizacji projektem badawczym, którego celem jest zbadanie możliwości zastosowania nowych technologii w dziedzinie kontroli granic Unii, a nie wdrożenie tych technologii bezpośrednio w terenie, zważywszy ponadto, że w projekcie tym w należyty sposób uwzględniono obawy dotyczące ochrony praw podstawowych. W zaskarżonej decyzji REA wyciągnęła z tego wniosek, że interesy publiczne, na które powołuje się skarżący, nie przeważają nad interesami osób trzecich w ochronie ich interesów handlowych.
- 191 Na wstępie należy zauważyć, że analiza części drugiej zarzutu pierwszego dotyczy jedynie objętych wnioskiem dokumentów lub części tych dokumentów, w odniesieniu do których REA prawidłowo stwierdziła, że są one objęte wyjątkiem przewidzianym w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001 zgodnie z wnioskiem przedstawionym w pkt 180 powyżej.
- 192 W tym względzie należy zauważyć, że o ile – jak słusznie twierdzi skarżący – istnieje interes publiczny w upowszechnieniu wyników projektów finansowanych z funduszy Unii, o tyle prawodawca Unii ustanowił zasady w celu zapewnienia, aby wyniki projektów finansowanych w ramach programu „Horyzont 2020” zostały upowszechnione.

- 193 Jak podnosi REA, rozporządzenie nr 1290/2013 i umowa o udzielenie dotacji przewidują zrównoważone podejście, które zmierza do uwzględnienia z jednej strony interesów opinii publicznej, świata naukowego i mediów w ujawnieniu wyników, a z drugiej strony interesów członków konsorcjum w ochronie ich interesów handlowych, w tym w dziedzinie własności intelektualnej.
- 194 Z jednej strony bowiem art. 43 ust. 2 rozporządzenia nr 1290/2013, na który zresztą powołuje się skarżący, i art. 29.1 umowy o udzielenie dotacji przewidują ciążący na uczestnikach obowiązek upowszechnienia wyników projektu za pomocą odpowiednich środków, w szczególności w drodze publikacji naukowych, z zastrzeżeniem ewentualnych ograniczeń podyktowanych w szczególności ochroną własności intelektualnej, zasad bezpieczeństwa czy uzasadnionych interesów. Ponadto art. 29.2 umowy o udzielenie dotacji stanowi, że należy zapewnić swobodny dostęp do publikacji naukowych zawierających wyniki badań poddane wzajemnej weryfikacji. Ponadto art. 38.2.1 umowy o udzielenie dotacji przewiduje, że REA może, przy zachowaniu poufności informacji, wykorzystać informacje dotyczące działania, dokumenty, a zwłaszcza streszczenia przewidziane do publikacji, oraz usługi przeznaczone dla ogółu społeczeństwa do celów komunikacji i reklamy.
- 195 Ponadto zgodnie z art. 20.3 lit. a) ppkt (iii) i art. 20.4 lit. a) umowy o udzielenie dotacji uczestnicy muszą przedstawiać REA, wraz z okresowymi sprawozdaniami technicznymi i finansowymi, przeznaczone do publikacji przez REA streszczenia zawierające między innymi przegląd wyników i ich upowszechniania.
- 196 Z drugiej strony art. 4 rozporządzenia nr 1290/2013 i art. 36.1 umowy o udzielenie dotacji przewidują, na warunkach w nich określonych, dostęp instytucji, organów i jednostek organizacyjnych Unii oraz państw członkowskich do informacji dotyczących wyników uzyskanych przez uczestnika, który skorzystał z finansowania Unii. Co więcej, art. 49 rozporządzenia nr 1290/2013 zapewnia owym instytucjom, organom i jednostkom organizacyjnym, a także państwom członkowskim, niezbędne prawo dostępu – do celów tworzenia, wdrażania i monitorowania polityki lub programów Unii – do wyników uzyskanych przez uczestnika, który skorzystał z finansowania Unii.
- 197 Wynika z tego, że gwarancja interesu publicznego w upowszechnieniu wyników badań finansowanych ze środków publicznych w ramach programu „Horyzont 2020” jest zapewniona przez odpowiednie przepisy rozporządzenia nr 1290/2013 i umowy o udzielenie dotacji. Skarżący nie wykazał, że ten system upowszechniania wyników nie jest w stanie w pełni zaspokoić interesu środowiska naukowego, mediów i ogółu opinii publicznej w uzyskaniu dostępu do wyników projektów finansowanych przez Unię ani że w związku z tym konieczne jest ponadto ujawnienie informacji zawartych w objętych wnioskiem dokumentach, nawet jeśli takie ujawnienie naruszałoby uzasadnione interesy handlowe członków konsorcjum, chronione na podstawie art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001.
- 198 Po drugie, w zakresie, w jakim skarżący utrzymuje, że obowiązek ujawnienia wszystkich objętych wnioskiem dokumentów wynika z kontrowersyjnego charakteru przedmiotowego projektu z punktu widzenia etyki i praw podstawowych, należy zauważyć, że z jednej strony właściwe przepisy mające zastosowanie do projektów w zakresie badań i innowacji finansowanych w ramach programu „Horyzont 2020”, w tym w szczególności art. 19 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego „Horyzont 2020” – program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylającego decyzję 1982/2006/WE (Dz.U. 2013, L 347, s. 104), art. 14 rozporządzenia

nr 1290/2013 w związku z motywem 9 tego rozporządzenia, a także art. 34 umowy o udzielenie dotacji, mają na celu nałożenie na uczestników obowiązku przestrzegania praw podstawowych i zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, a na Komisję – obowiązku zapewnienia, aby owe prawa i zasady były przestrzegane, co znajduje również odzwierciedlenie w fakcie, że oceny prawne i etyczne projektu iBorderCtrl, które z kolei podlegają ocenie przez niezależnego doradcę ds. etyki, są w konkretny sposób uwzględniane w ramach obowiązkowych etapów realizacji tego projektu.

- 199 Z drugiej strony REA zauważyła, a skarżący temu nie zaprzeczył, że przedmiotowy projekt jest będącym w trakcie realizacji projektem badawczym, którego jedynym celem jest wypróbowanie technologii. Skarżący nie twierdzi, że prawa podstawowe osób uczestniczących w testach pilotażowych w ramach projektu iBorderCtrl nie były przestrzegane. Interes publiczny, na który powołuje się skarżący, dotyczy w rzeczywistości ewentualnego wdrożenia w przyszłości systemów opartych na technikach i technologiach opracowanych w ramach projektu iBorderCtrl. Interes taki zostanie zaspokojony poprzez upowszechnienie wyników na warunkach określonych w rozporządzeniu nr 1290/2013 i doprecyzowanych w umowie o udzielenie dotacji (zob. pkt 194–196 powyżej).
- 200 Sąd uważa również, że – jak twierdzi skarżący – istnieje interes publiczny w uczestnictwie w opartej na wszechstronnej wiedzy demokratycznej debacie publicznej dotyczącej kwestii, czy technologie kontroli takie jak te, o których mowa w niniejszej sprawie, są pożądane i czy powinny być finansowane ze środków publicznych, oraz że interes ten musi być należycie zabezpieczony. Mając na uwadze fakt, że projekt iBorderCtrl jest jednak jedynie projektem badawczym w fazie realizacji, całkowicie możliwe jest przeprowadzenie takiej opartej na wszechstronnej wiedzy debaty publicznej na temat różnych aspektów będących przedmiotem przeprowadzonych badań na podstawie wyników tych badań ujawnionych zgodnie z przypomnianymi w pkt 194–196 powyżej zasadami określonymi w rozporządzeniu nr 1290/2013 i w umowie o udzielenie dotacji.
- 201 W tym kontekście należy wreszcie przypomnieć, że zgodnie z orzecznictwem interes publiczny w zachowaniu przejrzystości, w sytuacji gdy chodzi o działalność administracyjną danej instytucji, w której ramy wpisują się w niniejszej sprawie objęte wnioskiem dokumenty, nie ma tej samej wagi co w sytuacji, gdy chodzi o działalność prawodawczą tej instytucji (zob. podobnie wyroki: z dnia 29 czerwca 2010 r., Komisja/Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, EU:C:2010:376, pkt 60; z dnia 25 października 2013 r., Beninca/Komisja, T-561/12, niepublikowany, EU:T:2013:558, pkt 64).
- 202 Wynika z tego, że skarżący nie wykazał, iż zasada przejrzystości ma w niniejszym przypadku znaczenie szczególne, przeważające nad uzasadnionym interesem w ochronie interesów handlowych członków konsorcjum w odniesieniu do wymienionych w pkt 180 powyżej dokumentów lub części dokumentów, co do których REA mogła zasadnie uznać, że są one objęte wyjątkiem przewidzianym w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia nr 1049/2001. REA mogła uznać, nie popełniając przy tym błędu, że istnienia nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu wskazanych dokumentów nie można wykazać za pomocą okoliczności, na które powołał się skarżący, w szczególności w świetle systemu upowszechniania i dostępu do wyników badań ustanowionego w rozporządzeniu nr 1290/2013 i umowie o udzielenie dotacji.

- 203 W świetle powyższych rozważań należy stwierdzić, że skarżący nie wykazał istnienia nadrzędnego interesu publicznego, wynikającego z uwzględnienia różnych powołanych interesów, rozpatrywanych indywidualnie lub łącznie, który uzasadniałby ujawnienie opinii publicznej, na podstawie art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia nr 1049/2001, informacji objętych wyjątkiem przewidzianym w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze tego rozporządzenia.
- 204 W związku z tym część drugą zarzutu pierwszego należy oddalić.
- 205 W świetle powyższych rozważań należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim REA nie ustosunkowała się do wniosku skarżącego o udzielenie dostępu do dokumentów dotyczących zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl, i w zakresie, w jakim agencja ta odmówiła udzielenia pełnego dostępu do dokumentu D 1.3 oraz częściowego lub szerszego dostępu do dokumentów D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2, D 2.3, D, D 3.1, D 7.3 i D 7.8, a w pozostałym zakresie skargę należy oddalić.

IV. W przedmiocie kosztów

- 206 Zgodnie z art. 134 § 3 regulaminu postępowania w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań każdej ze stron każda z nich pokrywa własne koszty. Jednakże, jeżeli jest to uzasadnione okolicznościami sprawy, Trybunał może orzec, że jedna ze stron pokrywa, oprócz własnych kosztów, część kosztów poniesionych przez stronę przeciwną.
- 207 W niniejszej sprawie żądania skarżącego zostały zaspokojone w odniesieniu do zarzutu drugiego oraz, w znacznej mierze, w odniesieniu do części pierwszej zarzutu pierwszego. Słuszna ocena okoliczności niniejszej sprawy wymaga zatem, aby skarżący pokrył połowę własnych kosztów oraz aby REA pokryła własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez skarżącego.
- 208 Ponadto zgodnie z art. 135 § 2 regulaminu postępowania Sąd może obciążyć stronę, nawet jeśli ta wygrała sprawę, częścią lub całością kosztów postępowania, jeżeli jest to uzasadnione jej postępowaniem, również przed wniesieniem skargi, w szczególności jeżeli strona przeciwna poniosła koszty, które zdaniem Sądu wynikały z działania tej pierwszej strony niemającego uzasadnienia lub podjętego w złej wierze.
- 209 W niniejszej sprawie, jak wynika z pkt 156 i 157 powyżej, skarżący własnymi siłami uzyskał dostęp do utajnionych fragmentów dokumentu D 7.3, zapoznał się zatem z informacjami, do których dostępu odmówiono mu w zaskarżonej decyzji, i opublikował otrzymaną w ten sposób pełną wersję dokumentu D 7.3 na swej stronie internetowej. Postępując w ten sposób, skarżący nie uszanował procedur przewidzianych w prawie Unii odnoszącym się do dostępu do dokumentów i nie oczekiwał również na rozstrzygnięcie niniejszego sporu, aby dowiedzieć się, czy mógł on w sposób zgodny z prawem uzyskać dostęp do pełnej wersji wskazanego dokumentu. Sąd uważa, że przy podziale kosztów należy wziąć pod uwagę to zachowanie skarżącego. Zważywszy bowiem, że przedłożenie tego dokumentu przez skarżącego w piśmie z dnia 23 marca 2021 r. jest pozbawione wszelkiego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszego sporu, naraził on w ten sposób REA na nieuzasadnione koszty związane z przygotowaniem uwag na piśmie w przedmiocie przedłożonego dokumentu, których to kosztów można by uniknąć, gdyby skarżący działał z poszanowaniem reguł niniejszego postępowania sądowego, zaczekał na jego wynik i, w razie potrzeby, w legalny sposób uzyskał dostęp do rzeczonych informacji lub niektórych z nich,

zgodnie z wyrokiem Sądu. W konsekwencji, na podstawie art. 135 § 2 regulaminu postępowania, skarżącego należy obciążyć kosztami związanymi ze złożeniem pisma z dnia 23 marca 2021 r. oraz kosztami związanymi ze przedstawieniem przez REA uwag na piśmie z dnia 20 maja 2021 r.

Z powyższych względów

SĄD (dziesiąta izba)

orzeka, co następuje:

- 1) **Stwierdza się nieważność decyzji Agencji Wykonawczej ds. Badań Naukowych (REA) z dnia 17 stycznia 2019 r. [ARES (2019) 266593], po pierwsze, w zakresie, w jakim REA nie ustosunkowała się do wniosku Patricka Breyera o udzielenie dostępu do dokumentów dotyczących zezwolenia na realizację projektu iBorderCtrl, a po drugie, w zakresie, w jakim REA odmówiła pełnego dostępu do dokumentu D 1.3, częściowego dostępu do dokumentów D 1.1, D 1.2, D 2.1, D 2.2 i D 2.3, a także szerszego dostępu do dokumentów D 3.1, D 7.3 i D 7.8, w zakresie, w jakim dokumenty te zawierają informacje nieobjęte wyjątkiem przewidzianym w art. 4 ust. 2 tiret pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.**
- 2) **W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.**
- 3) **Patrick Breyer pokrywa własne koszty związane ze złożeniem pisma z dnia 23 marca 2021 r. oraz koszty poniesione przez REA w związku z przedstawieniem uwag z dnia 20 maja 2021 r.**
- 4) **Patrick Breyer pokrywa połowę własnych kosztów innych niż te związane ze złożeniem jego pisma z dnia 23 marca 2021 r.**
- 5) **REA pokrywa własne koszty, z wyjątkiem tych związanych z przedstawieniem przez nią uwag z dnia 20 maja 2021 r., a także połowę kosztów poniesionych przez Patricka Breyera, z wyjątkiem tych związanych ze złożeniem przez niego pisma z dnia 23 marca 2021 r.**

Kornezov

Buttigieg

Hesse

Wyrok ogłoszono na posiedzeniu jawnym w Luksemburgu w dniu 15 grudnia 2021 r.

Podpisy

Spis treści

I.	Okoliczności powstania sporu	1
II.	Postępowanie i żądania stron	4
III.	Co do prawa	5
A.	W przedmiocie zarzutu drugiego, dotyczącego naruszenia art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001	5
B.	W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego naruszenia art. 4 ust. 2 tiret pierwsze i art. 4 ust. 2 in fine rozporządzenia nr 1049/2001	8
1.	W przedmiocie dopuszczalności nowych dowodów i nowych wniosków dowodowych	8
2.	W przedmiocie dopuszczalności zastrzeżenia dotyczącego nieudzielenia częściowego dostępu	10
3.	W przedmiocie części pierwszej zarzutu pierwszego, opartej na braku naruszenia ochrony interesów handlowych	10
a)	W przedmiocie zastosowania w niniejszej sprawie rozporządzenia nr 1290/2013, postanowień umowy o udzielenie dotacji i art. 339 TFUE	11
b)	W przedmiocie zastosowania w niniejszej sprawie wyjątku dotyczącego ochrony interesów handlowych osób trzecich i możliwości udzielenia przynajmniej częściowego dostępu	15
1)	W przedmiocie argumentów o charakterze przekrojowym	18
2)	W przedmiocie zindywidualizowanej oceny poszczególnych dokumentów	19
i)	W przedmiocie dokumentów D 1.1 (Pierwsze sprawozdanie doradcy ds. etyki), D 1.2 (Etyka profilowania, ryzyko stygmatyzacji jednostek i plan łagodzenia skutków) i D 2.3 (Sprawozdanie z analizy prawnej i etycznej na poziomie UE)	20
ii)	W przedmiocie dokumentu D 1.3 (Doradca ds. etyki)	23
iii)	W przedmiocie dokumentu D 2.1 (Sprawozdanie z analizy wymogów)	24
iv)	W przedmiocie dokumentu D 2.2 (Architektura referencyjna i specyfikacja komponentów)	26
v)	W przedmiocie dokumentu D 3.1 (Urządzenia do gromadzenia danych – specyfikacja)	27
vi)	W przedmiocie dokumentów D 7.3 (Plan upowszechniania i komunikacji) i D 7.8 (Plan upowszechniania i komunikacji 2)	28
vii)	W przedmiocie dokumentu D 8.1 (Plan zarządzania jakością)	30

viii) W przedmiocie dokumentów D 8.3 (Okresowe sprawozdanie z postępów), D 8.4 (Sprawozdanie roczne), D 8.5 (Okresowe sprawozdanie z postępów 2) i D 8.7 (Sprawozdanie roczne 2)	31
3) Wnioski w przedmiocie części pierwszej zarzutu pierwszego	32
C. W przedmiocie części drugiej zarzutu pierwszego, dotyczącej istnienia nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu objętych wnioskiem dokumentów	32
IV. W przedmiocie kosztów	37